

Οἱμοι δειλαίν, πῶτ' ἐλύσεται ἡμαρ ἐπ' αἶνος,
 Καὶ πέρσις ἀθανάτοιο θεῶ μεγάλῳ βασιλῆος.
 Ἄρτι δὲ τί ἡσίζεθε πόλεις, ποσμεῖθε τε πᾶσαι
 Ναοῖς καὶ σταδίοις ἀγοραῖς χρύστοις, ξοάνοις τε
 Ἀργυρέοις, λιθίνοις τε, ἵν' ἔλθῃτ' εἰς πιερὸν ἡμαρ.
 Ἡξει γὰρ, ὅπῳταρ θεῶν διαβήσεται ὁδὸν ἡ,
 Γᾶσιν ἐν ἀνθρώποις. αὐτὰρ τὰ ἑνάστ' ἀγορᾶσιν
 Οἰαίσις ἐν πόλεσιν μέροπες κακότητα φέρουσι.

ΜΕΤΑ ΤΑ ΔΕ ΠΡΟΒΑΙΝΟΥΣΑ ΤΟΙΣ
 ΛΟΓΟΙΣ, ΠΟΔΙ Τῶ ἀπατεῶν Θ Δαίμονος
 Ἐ ἀντιχρίστου, φησὶν ὡδὲ πη.

περὶ τῶ ἀν
 τιχρίστου.

ΕΚ ἧ σεβαστωνῶν ἡξει βελίας μετόπισθεν,
 Καὶ σήσει ὀρέων ὕψος, σήσει δὲ θάλασσα,
 Ἡέλιον πυρόοντα μέγαρ, λαμπρᾶν τε σελιύλιν,
 Καὶ νέκυσσας σήσει, καὶ σήματα πολλὰ ποιήσει
 Ἀνθρώποις. ἀλλ' ἔχι τελεσφόρα ἔσσειτ' ἐν αὐτῷ.
 Ἀλλὰ πλανᾶ, καὶ δὴ μέροπας πολλὰς πλανήσει,
 Γισῶς τ' ἐπλεῖψῶς τ' ἐβραΐων, ἀνόμων τε καὶ ἄλλων
 Ἀνέρας, οἳ τινες ἔπω θεῶ λόγον εἰσήνεσαν,
 Ἀλλ' ὅπῳταρ μεγάλοιο θεῶ πελάσσωσιν ἀπειλαί,
 Καὶ δυνάμεις φλογέσσα δι' οἰδημάτων εἰς γαῖαν ἡξεί,
 Καὶ βελίην φλέξει, καὶ ὑπὸ βρφιάλης ἀνθρώπων,
 Πάντας ὅσοι τῶ πῖσιν ἐνεποιήσαντο.
 Καὶ τότε δὴ κόσμος ὑπὸ ταῖς παλάμησι γυναικῶν

γυναικουρα
 τια.

Εἴσει

Me miseram, quando ueniet lux illa, diesq;
 Iudicis æterni, magni regisq;, Deiq;.
 Nunc quid uos urbes ornatis, construitisq;
 Templisq;, stadijsq;, foris, signisq;, uel auro
 Si qua, uel argento fiunt, saxoue: futura
 Cum sit acerba dies, ad quam ueniatis oportet.
 Nam ueniet, cunctos homines cum nidor olentis
 Sulphuris afflabit. Verum iam singula pandam,
 Quæ mala sint homines passuri, quasq; per urbes.

LIBER TERTIVS.

Postea uerbis progrediens, de impostore
 dæmone Antichristo hoc maximè
 modo loquitur:

EX Augustinis autem uoluentibus annis
 Adueniet Belial, qui celsa cacumina montes,
 Qui mare, qui magni lucentem lampada solis,
 Qui claram lunam, qui sistet lumine cassos,
 Multaq; signa quidem faciet mortalibus, at non
 Vera, sed error ibi suberit, falletq; frequentes
 Fidos, electos, Hebræos, lege carentes,
 Atq; alios, nondum quibus est audita Dei mens.
 Verum quando Dei prædicta minacia magni
 Aduenient, terrasq; petet flammata potestas
 Inflata, exuret Belier, hominesq; superbos
 Omnes, quotquot ei fuerint per fœdera iuncti.
 Tunc autem mundus manibus muliebribus omni

²
 De Anti-
 christo.

Mulieris
imperium.

In rerum summa parebit, eisq; regetur:
Cum uerò uidua in totum regnauerit orbem,
Aurumq; argentūq; hominū, queis uita caduca est,
Ferrumq;, æsq;, maris salsas iactarit in undas,
Omnia tunc mundo uiduata elementa iacebunt:
Cum Deus æthereus cœlum conuoluet ad instar
Libri, labetur uarius polus omnis ad imas
Terras, & pelagus. rapidus fluet, igneus, ingens
Torrens: uretur tellus, pontusq;, diesq;, &
Cœlestisq; polus: rerum natura creata
Conuerretur, & in molem purgabitur unam.
Non iam læta globi iactabunt lumina: non nox,
Nec matutinum: nec erunt, quos multa fatigat
Cura, dies: non uer, æstas, autumnus, hyems ue.
Iudiciumq; Dei magni, magnumq; sub æuum,
In medium ueniet, cunctis his deniq; factis.

Deest initium.

O liquidas undas, ò totam deniq; terram,
Quà sol exoriens, quà labens aspicit orbem,
Omnia parebunt in mundum rursus eunti,
Propterea primus quod uires nouerit eius.

Sed cum dicta ad rem fuerint collata, minatus
Quæ magnus Deus est olim mortalibus illis,
Babel. Qui turrim Assyrijs in finibus ædificarunt,
Cum cunctis eadem uox esset, stelliferumq;
In cœlum uellent ascendere, continuoq;
Immortalis. *

Flatis

Εσεται ἀρχόμενος, καὶ πειθόμενος περὶ πάντος.
 Ἡρ δ' ὀπότερ νόσμος πάντος χέρη βασιλεύσῃ,
 καὶ ῥίψῃ χρυσόν τε καὶ ἀργύρον εἰς ἄλλα δίαρ,
 καὶ χαλκόν τε σίδηρον ἐπημδρίωρ τ' ἀνθρώπων
 εἰς πόντον ῥίψῃ, τότε δὴ στοιχεῖα πρόπαντα
 χερσὺσει νόσμο, ὀπότερ θεὸς αἰθέρι νείωρ
 οὐρανὸν εἰλίσει, καὶ θάπρ βιβλίον εἰλεῖται,
 Γεασῆτε πολύμορφος ὅλος πόλος ἐν χθονὶ δίαρ,
 καὶ πελάγει. ῥύσει δὲ πύρρος μαλδρὸς καὶ ἀφάντης
 ἀνάματος, φλέξει δὲ γαῖαν, φλέξει δὲ θάλασσαν,
 καὶ πόλον ἔραυιον, καὶ ἡμάτῃα, καὶ ἡτίσιρ ἀντιῶν
 εἰς ἔρ χωνύσει, καὶ εἰς καθαρὸν διαλέξει.
 Κινέτι φωσῆρων σφαιρώματῃα καγχαλώωντῃα,
 οὐνύξ, ἔχῃ κῶς, ἔνῃ ἡματα πολλὰ μδρίμνης.
 οὐν ἔαρ, ἔχῃ θέρος, ἔ χειμῶν, ἔ μετόπωρον.
 καὶ τότε δὴ μεγάλοιο θεῶ κέρισις εἰς μέσον ἤξει,
 αἰῶνος μεγάλοιο, ὅταρ τὰδε πάντα γούκται.

Λείπει ἡ ἀρχή.

Ω, ὃ δὴ πλωτῶν ὑδιάτωρ, καὶ χέρσος ἀπάσης,
 Ἡελὶδ ἀνιόντος, ὅπρ δὴ καὶ πάλι διύει.
 Γάνθ' ὑπακῆσοντῃαι νόσμορ πάλιν εἰς ἀνιόντῃι,
 Τῆνεὶ ἄρ αὐτὸς πρῶτος ἐπέγνωκε κρᾶτος αὐτῷ.

Αλλ' ὀπότερ μεγαλοῖο θεῶ τελέωνται ἀπειλοῖ, 14

Ἀσποτ' ἐπικείλησε βροτοῖς οἰπύργου ἔτσυξαν, βαβήλ.
 Χώρη ἐν ἀσσυρίῃ, ὁμόφωνοι δὲ ἦσαν ἅπαντες,
 καὶ βέλοντ' ἀναβῆν' εἰς ἔραυιον ἀσδρόγντα,
 ἀντίνα αἰθαύατος ✱

Πνεύμασιρ. αὐτὰρ ἐπεὶ ἄνεμοι μέγαρ ὑψόθι πύργου
 Ρίψαυ, λιὰ θνητοῖσιρ ἐπ' ἀλλήλοισ ἐριμῶσαυ,
 Τ' ὄνεαί τοι βαβυλῶνα βροτοῖ πόλει ὄνομ' ἔθεντο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πύργου τ' ἐπέσε, γλῶσαι τ' ἀνθρώπων
 Γαντοδαπαῖς φωναῖσι διέσρεφον, αὐτὰρ ἅπασα
 Γαῖα βροτῶν πληρῦτο μόριζομύνωρ βασιλῶν,
 οἱ δὲ νάτη καὶ τότε δὴ δεινάτη γενεὴ μόρῶπων ἀνθρώπων,
 γενεὰ. Εξ δ' περ παλαυσμός ἐπὶ προτέρου γένετ' ἀνδρα,
 περὶ τῶ πρό καὶ βασίλευσε κρόνος, λιὰ τιταῦν, ἰαπειτός τε,
 οὐδ' ἰσορία. Γαῖης τέκνα φέρισα, λιὰ ὕραν δ' ἐξενάλεσα
 Ἀνθρώποι, γαῖης τε λιὰ ὕραν δ' ὄνομα θύτες,
 Οὐνεα οἱ προφέρισοι ἔσαυ μόρῶπων ἀνθρώπων.
 Τέρισα δὴ μερίδες γαῖης κατὰ πληροῦ ἐνάσθ,
 Κάβασίλευσον ἕνασος ἔχωρ μέρος, ὅδ' ἐμάχοντο.
 Ορσοι γὰρ τ' ἐγένοντο πατρὸς, μερίδες τε διναιου.
 Τλωίνα δὴ πατρὸς τέλειος χρόνος ἰνετο γήρωσ,
 Καὶ ρ' ἔθανον, λιὰ παῖδες ὑπόρβασίλω ὄρσοισι
 Δαινίω ποιήσαντες, ἐπ' ἀλλήλων ἐριμῶσαυ,
 Οσ πάντεσι βροτοῖσιρ ἔχωρ βασιλῆῖδα τιμίω
 Ἀρξει. καὶ μαχέσαντο κρόνος, τιταῦν τε, πρὸς αὐτὸς.
 Τὸς δ' ἦρη, λιὰ γαῖα, φιλοσέφανός τ' ἀφροδίτη,
 Δημήτηρ τε, λιὰ ἔσθιν, σὺ λόκαμός τε διώνη,
 Ἡγαγορ ἐσ φιλίω συναγείρασαι βασιλῆας
 Γάντας ἀδελφεῖς τε, σωναίμυς τ' ἠὲ λιὰ ἄλλω
 Ἀνθρώπων, οἱ τ' ἦσαν ἀφ' αἵματος ἠδὲ τοπήων.
 Καὶ ῥ' ἐπειναυ βασιλῆα κρόνον πάντων βασιλέων
 Οὐνεαί τοι πρέσβητος τ' ἴω γε, λιὰ εἶδος ἀρίστος.
 Ορσοι

Flatibus: at uenti magnam sublimè ferentes
 Turrim iecerunt, & litem conciliarunt
 Inter eos, urbemq; ideo Babylona uocarunt.
 Sed postquam cecidit turris, linguæq; fuerunt
 Vocibus inter se diuersis, terra deinceps
 Tota replebatur diuisis regibus. inde
 Extitit in terris decimum mortalibus æuum,
 Postquam diluuijs homines periere priores.

Decima æ-
 tas.

De Satur-
 no histo-
 ria.

Porrò Saturnus, & Titan, Iapetusq;
 Regnarunt: Cælo quos, & Tellure creatos
 Dixerunt homines, Terræ Cæliq; uocantes
 Nomine, quòd cunctos homines uirtute præirent.
 Tres terræ partes, ut sors cuiusq; ferebat,
 Quisq; suam regnabat habens, certamine nullo.
 Obtestatus erat pater, & diuiserat æquas
 Partes. Sed postquam senio confectus obiuit
 Mortem, tum natis (uiolata relligione,
 Iurèq; iurando) contentio nata, quis omnes
 Inter mortales regis dominetur honore.
 Pugnaruntq; inter sese, Saturnus, & ipse
 Titan. at Iuno, Tellusq;, Venusq; coronis
 Gaudens, cum Vestaq; Ceres, & pulchra Dione,
 Inter eos litem sedarunt, conq; uocarunt
 Reges, & fratres omnes, consanguineosq;
 Et reliquos eius quoq; sanguinis, atq; parentum.
 Horum Saturno tribuit sententia regnum,
 Vtpote qui reliquis forma præstaret, & æuo.

Verum Saturnum Titan iurare coegit,
 Ne marium natam sobolem nutriret, ut ipse
 Regnaret, postquam Saturnum fata uocassent
 Præsenio. Quod si quando Rhea parturiebat,
 Titanes aderant, & mascula dilaniabant
 Pignora cuncta feri: matrem nutrire sinentes
 Iuno nasci Fœmineos partus. Sed quando tertius ille
 tur. Adfuit enixus, Iuno fuit edita prima.

Hic ubi fœmineam sobolem uidere feroces
 Titanes, illa ad se discessere relicta.

Iupiter. Inde marem peperit puerum Rhea, continuoq;
 In Phrygiam per tres furtim dimisit alendum
 Iurisiurandi constrictos religione,
 Cretenses: ideoq; Iouem dixere, quod esset

Neptunus. Missus. item furtim Neptunum misit eodem.

Pluto. Tertius editus est Pluto illi, prætereunti
 Dodonam, unde liquens Eurotæ defluit amnis
 Fluminis, inq; maris salsas prouoluitur undas
 Mixtus Penæo, Stygium quem nomine dicunt.

Postquam Titanes autem didicere creatos
 Saturno pueros, atq; eius coniuge furtim:
 Titan collectis sexaginta undiq; natis,
 Saturnum uinclis, eius cum coniuge strictum,
 Abdidit in terram, custodiuitq; tenebris.
 Hoc ubi Saturni nati didicere, duello
 Magno inuaserunt illum, turbasq; cierunt.
 Hinc est principium belli mortalibus ortum

Omni-

Ορέως δ' αὐτὲ κρόνω μεγάλους τιταῖν ἐπέθηκε,
 Μὴ θρέψ' ἄρσωνα, καὶ παίδων γένος, ὡς βασιλίσσες
 Αὐτὸς, ὅταν γῆρας τε κρόνω καὶ μοῖρα πέληται.

Ὅππότε κεν δὲ ρέη τίτην, παρὰ τλήδ' ἐνάβλωσε
 Τιτλήες, καὶ τέσσα διέσωρ ἄρσωνα πάντα,

Θήλεα δὲ ζῶντ' εἴωρ οἱ παρὰ μητρὶ τρέφεσθαι.

Ἀλλ' ὅτε τῆ τριτάτη γενεῇ τέσσα πότνια ρέη,

Τίτη ἤρην πρώτῳ, καὶ ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσι

Θῆλυ γένος, ἔχοντο πρὸς αὐτὸς ἄχαιοι ἄνδρες

Τιτλήες, καὶ ἐπεῖτα ρέη τέσσα ἄρσωνα παῖδα,

Τὸν ταχέως διέπεμψε, λαβρηιδίην δὲ τρέφεσθαι, τὸ Διός.

Ἐς φρυγίην, τρεῖς ἄνδρας ἐνόησας κρητὰς ἐλῶσα, 15

Τῶνεα οἱ Δι' ἐπωνομάσανθ', ὅτι οἱ διεπέμφθη.

Ὡς δ' αὐτὸς διέπεμψε ποσειδάωνα λαβραίως.

τὸ ποσειδῶ

Τὸ τρίτον αὖ πλῆτωνα ρέη τέσσα διὰ γυναικῶν,

νος.

Δωδώνην παρῖσσα, ὅθεν ρέει ὑγρὰ κέλσυθα

τὸ πλῆτω

Εὐρώτῃ ποτάμοιο, καὶ εἰς ἄλλα μοῖρα το ὕδωρ

νος.

Ἀμμίγα πλωειῶ, καὶ μιν σύγιον καλέουσι.

16

Ἡνίκα δ' ἤκισσαν τίτῶνες, παῖδας ἔοντας

Λάβριον, οὗς ἔπειρε κρόνος τε ρέη τε σιῶσυνος,

Ἐξήκοντα δέ τοι παῖδας σιωχγείρατο τιταῖν,

Καὶ ρ' εἶχ' ἐν δεσμοῖσι κρόνον τε ρέη τε σιῶσυνον,

Κρύψεν δ' ἐν γαίῃ, καὶ ἐν ζωσμοῖς ἐφύλασσε,

Καὶ τότε δὴ μιν ἄκισσαν ἦοι κρατῆροιο κρόνοιο,

Καὶ οἱ ἐπήγειρα πόλεμον μέγαρ, ἠδὲ πυλοῖμόν.

Αὐτὴ δ' ἐστ' ἀρχὴ πολέμου πάντεσσι βροτοῖσι.

Γρώτη γὰρ τε βροτοῖς αὐτὴ πολέμοιο παταρχή.
 Καὶ τότε τιτάνεοσι θεὸς κενὸν ἐγγυάλιξε,
 Καὶ πᾶσαι γενεαὶ τιτάνων ἠδὲ κρόνοιο
 Κάτθανον. αὐτὰρ ἔπειτα χρόνῳ πόριτελομένοιο,
 Αἰγυπῆος βασιλείου ἐγείρατο, αἶτα τὸ πόρσωρ,
 Μήδων, αἰθιοπῶν τε, καὶ ἄσσυρων βαβυλῶνος,
 Εἶτα μακεδονίων, πάλιν αἰγυπῆος, τότε ῥώμης.
 Καὶ τότε μοι μεγάλοιο θεῶ φάτις ἐν σήθεοσι
 Ἰπῆαίῳ, καὶ μὲν ἐνέλασσε προφητῆσσαι κατὰ πᾶσαρ.
 Καὶ μοι τῶτο θεὸς πρῶτον μόνος ἐγγυάλιξεν,
 Οὐδὲν ἀνθρώπων βασιλῆϊδες ἠγρόβρονται.
 ἢ τῶ Σολο- Οἶπος μὲν γὰρ πρῶτιστος σολομώνιος ἀρξεί,
 μῶντος βα- Φοινίκης τ' ἄσιν ἐπιδήτορας, ἠδὲ καὶ ἄλλων
 σιλεία. Νήσων παμφύλων τε γένος, πόρσωρ τε, φρυγῶν τε,
 Κερῶν καὶ μυσῶν, λυδῶν τε γένος πολυχρύσων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἔλλινες ὑπόρφιαλοι καὶ ἀναγνοί,
 ἢ Μακεδο- Ἄλλο μακεδονίης μέγα ποιήϊλον ἀρξεί,
 νικῆ ἀρχή. Οἱ φοβρόν πολέμοιο νέφος ἤξασι βροτοῖσιν.
 Ἄλλὰ μιν ἔρανος θεὸς ἐν βυθῶ ἔξαλαπάξει.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἄλλης βασιλῆϊδος ἔσεται ἀρχή,
 f. Δούνη. † Δουνηὴ πολυκράνος, ἀφ' ἑσπέρης τε θαλάσσης.
 ἢ ῥωμαϊκῆ ἀρχή. Ἡ πολλῆς γαίης ἀρξεί, πολλὰς δὲ σαλύσει,
 Καὶ πᾶσιν βασιλῆσσι φόβον μετόπισθε ποιήσει,
 Πολλὸν δὲ αὖ χρυσόν τε καὶ ἀργυρον ἔξαλαπάξει
 Ἐν πόλεωρ πολλῶν, πάλιν δὲ ἔσεται εἰς χθονὶ δία
 Χρυσίον, αὐτὰρ ἔπειτα καὶ ἀργυρον, ἠδὲ τε νόσμος,
 Καὶ θλίψασι βροτῶν, μετὰ δὲ ἔσεται ἀνδράσι κήνοισ
Ἔτιώ

Omnibus: hæc belli mortalibus extat origo.
 Tum Deus exitio Titanas misit, & omne
 Titanum perijt genus, & Saturnia proles.

Postea surrexit tandem uoluentibus annis
 Aegypti regnum. Persarum deinde secutum est,
 Medumq; Aethiopumq;, atq; Assyriae Babylonis.
 Deinde Macedonicum regnum, Aegyptiq; renatū:
 Postea Romanum. Tum magnus uoce uolucris
 Pectora pulsauit mihi, præcepitq; profari
 Singula: tum primum solus Deus insinuauit
 Hoc mihi, quot nã sint hominũ post regna futura.

Monar-
 chia.

Namq; domus regno primum Solomonia coget
 Phœnices, Asiaeq; duces, aliasq; marinis
 Fluctibus ambitas gentes, Persasq;, Phrygesq;,
 Pamphylos, Cares, Mysos, Lydosq; scatentes
 Auro. post Græci uenient diri atq; superbi.
 Deinde Macedoniae populus dominabitur ingens,
 Qui belli horrenda mortales nube laceßet.
 Cœlestis sedenim prorsum Deus eruet illum.

Solomo-
 nis regnũ.

Post hæc imperium regni succedet aliud,
 Excellens, ducibus multis, ex occiduiq;
 Parte maris, multis quod terris imperitabit,
 Et quatiet multos, & regibus omnibus olim
 Terrorem faciet: multis ex urbibus auri
 Diripiet multum, argentiq;. deinde per orbem
 Aurumq; argentumq; erit, ornamentaq; rursum,
 Mortalesq; prement: tandemq; existet eorum

Macedoni-
 cū impe-
 rium.

Romanum
 imperium.

Casus, ut iniusto incipient turgescere fastu,
 Continuoq; in eis scelerum uis magna uigebit,
 Masq; mari sese iunget, statuentq; pudendis
 In lustris pueros. & erit tunc temporis ingens
 Inter mortales angustia, cunctaq; turbans,
 Cunctaq; contundens, & replens cuncta malorum,
 Turpis auaritiæ, iniustarum diuitiarum:
 In primisq; Macedonijs in finibus, atq;
 In multis alijs: odiumq; ciebit, & omnis
 Illis procedet fallacia: septimum ad usq;
 Donec uentum sit regnum, uigeatq; potestas
 Aegypti regis, Græco de sanguine nati.

Christiani. Tum demum surget magni præclara Dei gens,
 Qua duce mortales omnes bene uiuere discent.
 Sed mihi quid menti Deus iniicit hoc quoq; fari?
 Quæ quib. anteibūt mala? quæ postrema sequētur?
 Primum supplicio diuinitus afficientur
 Titanes, prolesq; dabit Saturnia poenas,
 Saturnum quoniam uinxit, matremq; pudicam.
 Deinde tyrannides in Græcis, regesq; feroces,
 Impuri, tumidi, qui iura iugalia frangent,
 Omnino prauis: neq; iam mortalibus ulla
 A bello requies. Phryges autem funditus omnes
 Perdentur, uenietq; malum illo tempore Troia.
 Continuoq; malum Persas manet, Assyriosq;
 Omnemq; Aegyptū, necnon Libyam, Aethiopesq;
 Pamphyliosq; malum fuerit, Caresq; moueri,

Mors

Γτώμαθ' ὅταν ἀρξῶντ' ὑπόρρηφανίης ἀδλίνοιο,
 Αὐτίνα δ' ἐν τῶτοισ ἀσεβείας ἔσεται ἀνάγνη,
 Ἀρστηρ δ' ἀρσῶνι πλησιάζει, σήσσει τε παῖδας
 Αἰχροῖς ἐν τεγέεσι, λιὰ ἔσαι ἡμασι κείνοισ
 Θλίψις ἐν ἀνθρώποις μεγάλη, κὴ πάντα ταραξεί,
 Γάντα ἢ συγνόψει, λιὰ πάντα κληῶν ἀναπλήσει,
 Αἰσχροβίω φιλοχρημοσύνη, λιανοπέρι πλῶτω,
 Ερπολαῖς χόρησι, μακεδονίη δὲ μάλιστα,
 Μῖσος δ' ἐξεγερεί, λιὰ πᾶς δόλος ἔσεται αὐτοῖς.
 Ἀχρὶ πρὸς ἐβδόματ' ἑ βασιλκίδα, ἡς βασιλεύσει
 Αἰγύπτῃ βασιλεύς, ὃς ἀφ' ἐκλύωρ γένος ἔσαι.

οἱ χριστιανοί.

Καὶ τότε ἔθνος μεγάλοιο θεῶ κερτόρον ἔσαι,
 Οἱ πάντεσι βροτοῖσι βίη κερτοροῖ ἔσονται.
 Ἀλλὰ τί μοι λιὰ τῶτο θεὸς νόω ἐνθεῖο λέξαι,
 Τί πρῶτον, τί δ' ἔπειτα, τί δ' ὑψάτιον κληῶν ἔσαι;

Πρῶτον τιτάνεσι θεὸς κληῶν ἐγγυαλίξει.
 Υἱοὶ γὰρ κερτοροῖο κρόνυ τίσσει δίνας,
 Οὐνεκὰ τοι δῆσαν τε κρόνον, λιὰ μητέρα κέδινον.
 Δούτορον αὐθ' ἔλκωσι τυραννίδες, ἡδ' ἀγέρωχοι
 Ἔσονται βασιλῆες ὑπόρρηφαλοι λιὰ ἀνάγνοι,
 Κλεψίγαμοι, λιὰ πάντα κληῶν, λιὰ ἐν ἐτι θνητοῖς
 Ἀμπαυσις πολέμοιο. φρύγες δ' ἐκπαυλοι ὀλθῶνται
 Γάντες, λιὰ τροίη κληῶν ἔσαι ἡματι κείνω.
 Αὐτίνα λιὰ πέρσησι λιὰ ἀσσυέμοις κληῶν ἡξει,
 Γάστη τ' αἰγύπτῳ, λιβύη, ἡδ' αἰθιόπεσι,
 Κερσί τε, παμφυλίοις τε κληῶν μετακινηθῶναι,
 Καὶ πάντεσι βροτοῖσι, τί δὴ κερθ' ἐκ ἐξαγορσῶν;

Αλλ' ὀπίταρ τὰ πρῶτα τέλος λάβη, αὐτίνα δ' ἔσαι
Δούτ' ἔπ' ἀνθρώπων. καὶ τοι πρῶτις βοήσω,

Ἄνδράσιρ σὺ σεβέεας ἤξει παιδῶρ, οἱ περὶ ναῶρ
Οἰκῶσιρ μέγαρ εἰς σολομώνειορ, οἳ τε Διυκίωρ
Ἄνδρῶρ ἐγγονοί εἰσιρ, ὅμως καὶ τῶνδε βοήσω

Φῶλορ, καὶ γενεῖν πατέρωρ, καὶ δῆμορ ἀπάντων.

Γαῦτα περιφραδέως βροῦτε ποικιλόμητι, Δολόφρορ,

Ἔσαι πόλις κατὰ χθονὸς ἑχάλλοιο,

Ἔσαι πόλις κατὰ χθονὸς ἑχάλλοιο,

τὰ τῶν σὺ- Ἐξῶρ δὲ γένος ἐστὶ Διυκαιοτάτωρ ἀνθρώπων,

σεβῶν ἔθνη. Οἷσιρ ἀεὶ βελήτ' ἀγαθῆ, καλὰ τ' ἔργα μέμνησιν.

Οὔτε γὰρ ἠελίω κύνλιωρ δρόμορ, ὅτε σελήνης,

Οὔτε πελώρια ἔργα μεριμνῶσι κατὰ γαίης,

Οὔτε βάθος χαρῶποιο θαλάσσης ἰοκεανοῖο,

Οὐ πῆαρμῶρ σημεῖ' οἰωνοπόλωρ τε πετεινά,

Οὐ μάντις, ἢ φαρμακῶν, ἢ μὲν ἑταροιδῶν,

Οὐ μύθωρ μωρῶν ἀπάτας ἐγγαστριμύθωρ,

Οὐδέ τὰ χαλδαίωρ τὰ προμαύτια ἀστρολογῶσιρ,

Οὐδέ μὲν ἀστρονομῶσι. Ἰὰ γὰρ πλάνα πάντα πέφυ-

κον,

27 Οὐδ' αὖτε ἀφρονες ἄνδρες ἐρευνῶσιρ κατὰ ἡμῶν,

Ψυχὰς γυμνάζοντες ἐς ἄλλερ χρήσιμον ἔργον.

Καὶ ρὰ πλάνοισ ἐδέδαξαν ἀεικελίω ἀνθρώπων,

Ἐξ ἧ δὲ κακὰ πολλὰ βροτοῖς πέλεται κατὰ γαίαν,

Τῶν πεπλανῆσθαι ὁδῶν τ' ἀγαθῶν, καὶ ἔργα δίκαια.

Οἱ δὲ μὲν μωρῶσιρ τε Διυκαιοσύλω τ' ἀρετιώτε,

Κὶ φιλοχρημοσύνη τίς γ' ἢ κακὰ μύθια τίηται

Mortalesq; omnes. sed quorsum singula pando?
 Finitis primis, nascentur deinde secunda
 Humano generi. quæ tandem prima uocabo?

Sunt uentura pijs mala, qui Solomonia circum
 Tempa colunt, hominum iustorum sanguine creti,
 Quorum progeniem celebrabo, genusq; paternū,
 Et cunctum populum: tu uerò mente teneto
 Omnia ritè, uasfer mortalis, callide mentem.

Vrbs erit in terra Vchaldi

Vrbs erit in terra Vchaldi

Ex quibus est hominum proles iustissima, semper Piorum
studia.
 Queis bona mēs cordi est, et rerum cura probarū.

Nam neq; decursum solis, lunæ ue rotantem,
 Nec curant ea quæ per terras magna feruntur:
 Nec magni Oceani rimando quærere fundum,
 Non sternutantum, non præpetis omina pennæ,
 Non cantatores, uates ue, uenena ue dantes,
 Non imposturas fatuorum uentriloquorum:
 Nec Chaldæorum prædicta per astra loquuntur,
 Astra nec obseruant. nam sunt hæc omnia falsa,
 Dementes homines quæ perscrutantur in horas,
 In re exercentes animos quæ non iuuat hilum.
 Quin miseros homines errores edocuerunt,
 Ex quo mortales agitant mala multa per orbem,
 Ut rectisq; uijs, et iustis rebus aberrent.

At sunt uirtutis cultores, iustitiæq;
 Non et auaritiæ, quæ tristia plurima conflat

Mortales

Mortali generi, bellumq; famemq; uagantem.
 His modus est iustus demensa per arua, per urbes,
 Nec nocturna sibi rapiunt per furta uicissim,
 Caprarumue greges abigunt, ouiumue, boumue:
 Nec terræ metas vicini summouet alter,
 Nec locuples quisquam diuexat pauperiorem,
 Nec uiduas torquet, sed eis magis auxiliatur,
 Semper subueniens oleo, uinoq; ciboq;
 Semper & in populo felix, & diues egenis,
 Pauperibusq; suæ partem largitur aristæ,
 Ut fieri iubet & laudat diuina Dei lex,
 Qui terram fecit communis ut omnibus esset.

Israelita-
rum exitus
ex Aegy-
pto.

Cum uerò Aegyptum linquet, desertaq; uadet
 Per loca, bis sena populus de prole creatus,
 Sub ducibus missis diuinitus, isq; columna
 Ignita per iter noctis gradietur opacæ,
 Per totumq; diem nebulae præeunte columna,
 Huic populo ductor dabitur uir magnus ab illo
 Moses. Moses, quem inuentum propter regina paludem
 Sustulit, & nati nutritum nomine dixit.

Hic igitur postquam populi dux, quem Deus extra
 Aegyptum perduxit, eò peruenit, ubi mons
 Lex. Sina fuit, legem de cœlo tradidit illi,
 Omnia cum tabulis scripsisset iusta duabus:
 Et iussit fieri Deus. & si fortè quis esset,
 Qui non parèret, pœnas is solueret ipsa
 Lege, uel humanis manibus: si fortè latèret

Mortales,

Θνητοῖς ἀνθρώποις, πόλεμον ἰαὶ λιμὸν ἄπειρον,
 τοῖσι δὲ μέτρα δίναι αὖτε κατ' ἀγῶν τε, πόλει
 τε,

οὐδέ κατ' ἀλλήλων νυκτολοπίας τελέσσει,
 οὐδ' ἀγέλας ἐλάσει βοῶν, οἰῶν τε καὶ αἰγῶν.
 οὐδέ ὄρος γαίης γείτων τῷ γείτονος αἶρει.
 οὐδέ πολυπλάτων τις ἀνὴρ τὸν ἐλάττονα λυπεῖ.
 οὐδέ γε χήρας θλίβει, μάλλον δ' αὖτε βοηθεῖ,
 αἰεὶ ἐπαρνέων ἐν σίτῳ, οἴνῳ, ἰαὶ ἐλαίῳ,
 αἰεὶ δ' ὄλβιος ἐν δόμῳ τοῖς μηδὲρ ἔχσει.
 ἀλλὰ πονηροὶ νόμοισι θέρος ἀπὸ μοῖρα ἰάλλει,
 πληρῶντες μεγάλοιο θεῷ φάτιν ἐννομοῦ ὕμνου.
 πάνσι γὰρ ἔρανος ποινὴν ἐτελέσατο γαῖαν.
 Ἡνίκα δ' αἰγυπῆον λείψει, καὶ τ' τέρπνον ὀδύσει f. ἔρημον.
 λαὸς ὁ δωδεκάφυλος ἐν ἡγεμόσιν θεοπέμπτοισι,
 ἐρσύλῳ πυρόεντι τὸ νυκτὶ δρινὸν διοδύων,
 καὶ σύλῳ νεφέλης πᾶν ἡὼς ἡμαρ ὀδύσει,
 τῷ δ' ἡγητῆρα καταστήσει μέγαρ ἀνδρα
 μωσίου, ὃν παρ' ἔλθε βασιλίας' ἐν ἑσθ' ἐνόμιζε,
 θρεψαμένη δ' ἴδον ἐναλέσατο, ἡνίκα δ' ἦλθε
 λαὸν ὃν ἡγεμονῶν, ὃν ἀπ' αἰγυπῆος θεὸς ἦγεν,
 ἰς τὸ ὄρος σινᾶ, ἰαὶ τὸν νόμον ἔρανόθεν πρὸς
 δῶκε θεὸς χάψας πλαξίην δισὶ πάντα δίναια,
 καὶ προσέταξε ποιεῖν, ἰαὶ ἦν ἄρα τίς παρανόη,
 ἢ ἐνέμωτίσειε δίνην, ἢ χερσὶ βροτείαις,
 ἢ ἐλαθῶν θνητῶν πάση δίκη ἐξαπολείται.

Γᾶσι γὰρ ὕβρᾶν ἰοὺς ποινὴν ἔτελέσασατο γαῖαν,
 Καὶ πᾶσιν ἰαὶ ἀρίστον ἐνὶ γῆθεσι νόημα.
 Τοῖσι μόνοις καρπὸν τελέθει ζείδωρος ἄφρα,
 Ἐξ ἑνὸς εἰς ἑνατὸν τέλεθον τότε μέτρα θεοῖο.
 Ἀλλ' ἄρα ἰαὶ τῶτοις καρπὸν ἔσται, ὅδ' ἐφύγονται
 Λοιμὸν, καὶ σὺ δὲ καταλιπὼν πύρινα λέα σκηπὸν
 Φύξῃ, ἐπεὶ σοι μοῖρα λιπείη πέδον ἀγνὸν ὑπάρχει,
 Ἀχθήσῃ δὲ πρὸς ἀστυρίης, ἰαὶ νῆπια τέμνα
 Οὐεὶ δαλσύνοντα παρ' ἀνδράσι δυσμυνέεσιν,
 Ἡδ' ἀλόχης, ἰαὶ τῶς βίωτος ἰαὶ πλῆτος ὀλείται.
 Γᾶσα δὲ γαῖα σέθεν πλήρης, ἰαὶ πᾶσα θάλασσα,
 Γᾶς δὲ προσοχθίζωρ ἔσται τοῖς σοῖς ἐθίμοισι.
 Γαῖα δ' ἔρημος ἅπασα σέθεν, ἰαὶ βωμὸς ὄρυμνός,
 Καὶ ναὸς μέγαλοιο θεῦ, ἰαὶ τείχεα μακρὰ,
 Γαῖα χαμαὶ πεσέονται, ὅτι φρεσὶν ὕη ἐπέθνηκας
 Ἀθανάτοιο θεῦ ἀγνὸν νόμον, ἀλλὰ πλανηθεῖς,
 Εἰδῶλοις ἐλάτρουσας ἀεινέσιν, ὅδ' ἐφοβήθης
 Ἀθάνατον γενετῆρα θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων
 Οὐκ ἔθελος τιμαῦν, θνητῶν εἰδῶλα δ' ἐτίμας.
 Ἀνθ' ὧν ἐπὶ ἀχρόνων δεινάδας γῆ καρποδότηρας
 Ἔσεται ἔρημος ἅπασα σέθεν, ἰαὶ θαύματα σκηῦ.
 Ἀλλὰ μὲν εἰς ἀγαθοῖο τέλος, ἰαὶ δόξα μεγίστη,
 Ὡς ἐπέπρανε θεός σοι, ἰαὶ βροτὸς, ἀλλὰ σὺ μέμνε,
 Πιστῶν μέγαλοιο θεῦ ἀγνοῖσι νόμοισιν,
 Ὅποτε σέο καρπὸν ὀρθὸν γόνυ πρὸς φάος ἄφῃ.
 Καὶ τότε δὴ θεὸς ὕβρᾶν ἰοὺς πέμψει βασιλῆα,

ἢ βαβυλωνίαν
 αἰχμαλωσίαν.

ὁ χριστός.

Κρινα

Oracula.

III

Mortales, tamen hic omni ratione periret.
 Fecit enim terram communis ut omnibus esset,
 Omnibus atq; bonam mentem Deus insinuauit.
 Hic solis fruges tellus creat alma, remittens
 Ex uno centum, diuinumq; uber adæquans.
 Sed tamen his etiam ueniet mala pestis, eamq;
 Non fugient: & tu delubra decora relinques,
 Et fugies, (etenim sanctum tibi linquere campum
 Fatale est) & ad Assyrios ducêris, apudq;
 Immites homines natos seruire uidebis,
 Vxoresq;, omnisq; peribit uictus, opesq;:
 Omnis plena tui regio terræq;, marisq;.
 Nullus erit mores quin istos oderit: omnis
 Terra tibi deserta iacebit, & ara relicta,
 Et magni delubra Dei, muriq; patentes,
 Omnia confident in humum: sanctissima quando
 Aeterni præcepta Dei de mente repellens,
 Fœdis seruisti simulachris: depositoq;
 Aeterni diuûmq; hominumq; satoris honore
 Atq; metu, generis mortalis signa colebas.
 Propterea decies septem per tempora terra
 Omnis erit deserta tua, & mirabile fanum.
 Sed bonus exitus hinc & gloria maxima surget,
 Hoc curante Deo tibi, mortaliq;: sed ipse
 Legibus augustis diuinis crede manendo,
 Dum tibi genua Deus defessa attollat in auras.

Tum Deus è cœlo regem demittet, is autem

Sanguis

Babylonica captiuitas.

Christus.

Sanguine quosq; homines, ignisq; probabit in aestu.
Regalis quaedam tribus est: genus huius ab omni
Peccato planè uacuum dominabitur olim,

Instaura- Incipietq; Dei renouatam construere ædem:
tio templi Huc quoq; Persarum rex conferet omnis, & auro
post Baby- Aereq; succurret, ferroq; ferente laborum.
lonis capti Nam Deus ipse dabit per noctem somnia sancta:
uitatem. Et recidiua, uelut fuerant, delubra resurgent.

Vt mihi diuino requieta à carmine mens est,
Orabam magnum Genitorem, uis ut abesset.
Sed mihi suggestit uocem sub pectora rursus,
Perq; omnes terras præcepit uaticinari,
Mentibus & regum res insinuare futuras.
Hocq; mihi primùm mentem dat dicere numen,

In Baby- Quanta immortalis Babyloni funera conflēt,
lonem. Illa Dei quoniam magnam populauerit ædem.
Heu Babylon, eheu hominum genus Assyriorum.
Totam peruadet sceleratam maxima terram
Clades, & clamor uincensum perniciosus,
Insultusq; Dei magni, qui carminis autor.
Aerius ueniet Babylon tibi namq; superne,
Descendet sacris coeli de sedibus inquam
Aeternus furor, & peruertet teq; tuosq;.
Tunc eris ut fueras, ceu nunquam nata fuisses.
Sanguine tum multo replebere, sicut & ipsa
Sanguine fundendo iustosq; bonosq; necasti,
Sanguis adhuc quorū nūc clamat ad æthera magnū.

Κεῖνῃ δὲ ἀνδρῶν ἕνασθον ἐν αἵματι καὶ πυρὸς ἀυγῆ.
 Ἔστι δέ τις φυλὴ βασιλῆϊος, ἧς γένος ἔσται
 Ἀπῆαισθον, καὶ τὸτο χρόνοις πόρριτελλομύοισι
 Ἀρξεί, καὶ καινὸν σκηπὸν θεῶ ἀρξέει, ἐγείρειν.
 Καὶ πάντες πόρσωρ βασιλεῖς ἐπικρήσασσι,
 Χρυσόρ τε, χαλλπόρ τε, πολύνμητόρ τε σίδηρορ.
 Αὐτὸς γὰρ διώσει θεὸς ἐννυχόρ ἀγνὸν ὄνειρορ.
 Καὶ τότε δὴ ναὸς πάλιν ἔσεται, ὡς παρὸς ἰὺ πόρ.
 Ἡνίκα δὴ μὲ θυμὸς ἐπάύσατο ἐνθεορ ὕμνορ,
 Καὶ λιτόμιν γενετῆρα μέγαρ πάυσασαι ἀνάγνης,
 Καὶ πάλιν μοι μεγάλοιο θεῶ φάτις ἐν στήθεσιν
 Ἰσατο, καὶ μὲ ἐνέλυσσε προφητῶσαι κατὰ πᾶσαν
 Γαῖαν, καὶ βασιλῶσι τὰ ἐσόμενα φρεσὶ θεῖναι.
 Καὶ μοι τὸτο θεὸς πρῶτορ νόω ἐνθετο λέξαι,
 Οσα κεν τῆ βαβυλῶνι ἐμήσατο ἄλγεα λυγρὰ
 Ἀθάνατος, ὅτι θεῶ ναὸν μέγαρ ἐξαλάπαξεν.
 Αἰ, αἰ σοι βαβυλῶν, ἠδὲ ἀσσυρίων γένος ἀνδρῶν,
 Πᾶσαν ἀμαρτωλῶν γαῖαν ῥοῖζος πόθ' ἰννεῖται,
 Καὶ πᾶσαν χῶραν μέρωπωρ ἀλαλαγμὸς ὀλέσει.
 Καὶ πληγὴ μεγάλοιο θεῶ ἠγῆτορος ὕμνωρ.
 Αἴριος γὰρ σοι βαβυλῶν ἤξει ποτ' αἴωθεν.
 Αὐτὰρ ἀπὸ βρανόθεν καταβήσεται ἐξ ἀγίωρ σοι,
 Καὶ θυμὸς τέπνοισι αἰώνιος ἐξολοθρῶσει.
 Καὶ τότε ἔσθι ὡς ἠῶδα προτῶ, ὡς μὴ γεγονῆα.
 Καὶ τότε πληθῆσθι ἀπὸ αἵματος, ὡς παρὸς αὐτῆ.
 Ἐξέχεας ἀνδρῶν τ' ἀγαθῶν τε δειναίων τ' αἵμα,
 Ὡρ ἔτι καὶ νυῦ αἵμα βοᾷ εἰς αὐθέρην μακρὸν.

τοῦ ἰσθῶ ἀ-
νεγόρσις.

κατὰ τῆς βα-
βυλῶνος.

Ὀλλυμῆ

Sibyllina

114

πατὰ τῆς αἰγύπτου. **Ἡξει σοι πλῆγὴ μεγάλη αἰγυπτῆ πρὸς οἶκους,**
Δεινὴ, λιὸν ἔτι πώποτε ἤλπισας ἄρχομόν σου.
 f. σείο διὰ μέσον διελύσει. **Ῥομφαία γὰρ † διελύσεται διὰ μέσον σείο,**
Σπορπισμὸς δέ τε λιὰ θάνατος λιὰ λιμὸς ἐφέξει,
Ἐβδομάτη γενεὴ βασιλῶν, λιὰ τότε πᾶσαι.
 πατὰ γῶγ καὶ μαγῶγ. **Αἰ, αἰ σοι χώρα γῶγ, ἠδὲ μαγῶγ, μέσον ἔσα**
Αἰθιόπων ποταμῶν, πόσον αἵματος ἐκχύμα δέξει,
Καὶ κέρσεως οἴκησις ἐν ἀνθρώποισι κενθήσει,
Καὶ πίεται ὅσθα γαῖα πολὺ δροσος αἶμα κελαιῶν.
Αἰ, αἰ σοι λιβύη, αἰ, αἰ δὲ θάλασσα τε λιὰ γαῖ.
 πατὰ τῆς λυσμῆς. **Θυγατέρες λυσμῶν ὡς ἤξετε πιεζῶν ἐς ἡμᾶρ,**
Ἡξετε δὴ χαλεποῖο διωρόμενοι ἐπ' ἀγῶνος
Δεινὸν λιὰ χαλεπῶ. Δεινὴ κέρσις ἔσεται αὔθις,
Καὶ πατ' ἀνάγκη πάντες ἐλύσειθ' εἰς ὄλεθρον.
Ἀνθ' ὧν ἀθανάτοιο μέγαρ διεδικλήσαθε
 μαβαύμα παιδῶν. **Οἶνον ὀδύσει, σιδιερῆσι τ' ἐμασήσατε δεινῶς**
Τ' ὄρενα δὴ νεκρῶν πλήρη σὺν γαῖαν ἐπόψει,
Τὸς μὲν ὑπὸ πηλὸν λιὰ πάσης δαίμονος ὄρμης,
Λιμὸν καὶ λοιμὸν, ὑπὸ δὲ ἐχθρῶν βαρβαροθύμων.
Γαῖα ἔρημος ἄπασα σέθεν, λιὰ ἔρημα πόλιος.
 νομῆτης. **Ἐρ δὲ δύσει ἀστὴρ λάμψει, ὅρ ἐρίσι νομῆτων,**
Ῥομφαίας, λιμὸν, θανάτοιο, τε σῆμα βροτοῖσιν. (μωρ.)
Ἡγεμόνων τε φθορὰν ἀνδρῶν μεγάλων τ' ἐπισή-
Σήματα δὲ ἔσεται αὔθις ἐν ἀνθρώποισι μέγιστα.
Καὶ γὰρ μαϊῶτις λίμνη, τανάϊς βαθυδίνης,
Λείψει καὶ δὲ ῥόον βαθύ, αὐλακος ἔσεται ὀλίος
 Καρ

Oracula.

115

Te quoq; magna manet clades Aegypte domorū, In Aegy-
Quam tibi uenturam nunquam speraueris esse. ptum.

Nam te per mediam gladius penetrabit acutus,
Euenietq; tibi dispersio, morsq; famesq;
Septena regum sub stirpe. deinde iacebis.

Heu tibi Gog, tractusq; Magog, qui diuidis amnes In Gog &
Aethiopum medius: quantas tu sanguinis undas Magog.
Accipies, poenaq; domus dicêris in orbe,
Potabitq; nigrum tua roscida terra cruorem.

Heu Libyæ tellus: eheu mare, terraq; gentes In occiden-
Occidua, uobis orietur tempus acerbum. tales.
Vobis luctandum magni certaminis æstu,
Et grauis & duri: uobis est poena luenda
Omnibus, & rigida pereundum sorte, quod ædem
Aeterni magnam grauiter uiolastis, eamq;
Ferratis grauiter mandistis dentibus: ergo
Terram istam plenam defunctis esse uidebis, (nis,
Quos pestis ue, fames ue, & numinis impetus om-
Bella ue sustulerint, atq; implacabilis hostis.
Omnis terra tibi deserta, urbesq; relictæ.

Sole sub occiduo uerò uocitata cometa Cometa.
Stella relucebit, gladij mortalibus index,
Et famis & mortis, præclarorumq; uirorum
Atq; ducum interitus magnorum, nobiliumq;
Maxima præterea mortales signa monebunt:
Altus enim Tanais Mæotica stagna relinquet,
Liraq; depresso sulcos infindet in aluco

b 2

Frugi-

Frugifero. at fluctus cursum cohibebit abundans.
 Vasta barathra, labesq; ruent hinc oppida multa
 Plena uiris: atq; hæc Asiæ labentur, Iassis,
 Cebre, Pandonie, Colophon, Ephesus, Nicæa,
 Antiochia, Tanagra, Sinope, Smyrne, Marus,
 Europæq; Cyagra, Clitus, Basilis, Meropea,
 Antigone, Magnesia, Mycene, Panthia,
 Gaza nimis scelix, Hierapolis, Astypalœi.
 Tum scito Aegypti morti genus esse propinquum.
 Tum melior qui transijt annus Alexandrinis,
 Ex Asia quando suscepit Roma tributum.
 Verùm Asiæ ueniet uel tripla pecunia rursum
 A Roma, pendetq; atrox iniuria pœnas.
 Ac quot sunt Italis Asianorum famulati,
 Viceni toties Asiæ cogentur in oris
 Pro mercede graues Itali tolerare labores,
 Innumerasq; pati uictu cum paupere mulctas.
 O auro locuples, Roma prognata Latina
 Virgo tenella, procis multis optata, frequenter
 Ebria, non ullo cum mundo seruaq; nubes.
 Sæpe tibi uellet teneros hera dura capillos,
 Et pœnas repetens ad terram sternet ab alto,
 Rursus & à terra sublimem tollet in altum. *
 Mortalis quòd erat uitiosa, iniustaq; uita.
 Fiet arena Samus: Delus deleta latebit:
 Fiet Roma ruina: ita digerit omnia fatum.
 Nullaq; erit Smyrnæ pereuntis mentio uindex,

Καρποφόρος. τὸ δὲ ῥῶμα τὸ μύριον αὐχρὸν ἐφέξει
 χάσματα, ἠδὲ βάραθρ' ἀχανῆ, πολλὰ δὲ πόλεις Ἀσιατικῶν
 αὐτάνδρῳι πεσέονταί. ἐν ἁσίδι μὲν ἰασίς,
 Κέβρη, πανδονίη, κολοφῶν, ἔφεσος, νίπαια,
 πόλεων
 πῶματα,
 ἀντιόχεια, τάναρχα, σινώπη, σμύρνη, μάρος.
 Εὐρώπῃς δὲ κύναρχα, κλίτος, βασιλῖς, μδρόπεια,
 ἀντιγόνη, μαγνησία, μυηίλη, πανθεΐα,
 Γάζα πανολβίση, ἰδράπολις ἀστυπαλοῖο.
 Ἰδιτότ' αἰγύπτῳ ὀλοὸν γένος, ἐγγὺς ὀλέθρου.
 καὶ τὸν ἄλεξανδρῶσι μ' ἔτος τὸ παρελθὸν ἄμνημον,
 ὡπότε διασμοφόρος ἁσίης ὑπεδέξατο ῥώμη,
 χρήματα κεν τρεῖς τόσσα δεδέξετο ἔμπαλιρ ἁσίς,
 ἐν ῥώμῃς, ὀλοὸν δ' ἀποτίσεται ὑβριμὲς αὐτῆ.
 Ὅσοι δ' ἐξ ἁσίης ἰταλῶν δόμον ἀμφεπόλυσσαν,
 εἰκοσάνις τοσούτων ἐν ἁσίδι θητσύσασιν,
 ἰταλοὶ ἐν πονίῃ, ἀνὰ μύρια δ' ὀφλήσασιν.
 Ὡχλιθιανὶ ζάχρῳσε, λατινίδος ἐγγονε ῥώμῃς
 Γαρθένε, πολλὰνι σοῖσι πολυμνήσοισι γάμοισιν,
 οἰνωθεΐσα λάτρεις νυμφύσεται ἕν ἐνὶ νόσμῳ.
 Γολλάνι δ' ἀβρῆν σείο νόμῳ δέσποινά τε κείρει,
 ἠδὲ δίνῳν διέπρσα τὰ ἕρανόθεν ποτὶ γαῖαν
 Ρίψει, ἐν δὲ γαίῃς πάλιν ἕρανὸν εἰς ἀνεγείρει.
 Ὅτι βροτοὶ φάυλου ζωῆς, ἀδίνε τ' ἐνέχοντο.
 Ἔσαι καὶ σάμος ἄμμος, ἐσεῖται δῆλος ἄδελος, 18
 καὶ ῥώμη ῥύμη. τὰ δὲ θέσφατα πάντα τελεῖται.
 Σμύρνης δ' ὀλυμμένης, ἕδεις λόγος ἐκδινος ἔσαι,

Αλλὰ παλαιῶν βυλαῶν καὶ ἀγεμόνων κακότησιν.
 Εἰρήνη δὲ γαλινοῦς ἐν ἀσίδι γαῖαν ὀδύσει.
 Εὐρώπῃ δὲ μάκαιρα τότ' ἔσεται, σῦβοτος αἰθῆρ,
 Γουλυετῆς, σῦρωτος, ἀχείματος, ἠδὲ ἀχάλατος,
 Πάντα φέρων, καὶ πῆλυα καὶ ἔρπετα θηρία γαῖης.
 Ω μακαρίτης, ἐπείνορ ὅς ἐς χρόνον ἔσεται ἀνὴρ,
 Ἡ ἔγνων, μακαρίων κενεήφατος ὅσοι ἀχραυλος.
 Εὐνομὴν γὰρ πᾶσα ἀπ' ἕραν ἄσδροοντος
 Ἡξετ' ἐπ' ἀνθρώπων, ἠδὲ σιδιμίν, μετὰ δὲ αὐτοῖς
 Ἡ πάντων προφθῆσα βροτοῖς ὁμόνοια τὰόφρων,
 Καὶ σοργῆ, τίσις, φιλίη ξείνων. ἀπὸ δὲ αὐτῶν,
 Ἡδέτε δυσνομίη, μῶμος, φθόνος, ὀργῆ, ἀνοια.
 Φύξετ' ἀπ' ἀνθρώπων πονίη, καὶ φύξετ' ἀνάγη,
 Καὶ φόρος, ἔλόμεναίτ' ἐριδες, καὶ νείνεα λυγρὰ,
 Καὶ νυκτολοπία, καὶ πᾶν κακὸν ἡμασι κείνοισ.
 Αλλὰ μακιδονίη βαρὺ τέξεται ἀσίδι πῆμα,
 Εὐρώπῃς τε μέγιστον ἀνασταχῶσεται ἄλγος,
 f. νόθων, δὲ **Ε**πὶ γουετῆς κρονίδων τε † νόθον, δὲ ἄλλον τε γενέθλης.
 λων. **Κ**είνη καὶ βαβυλιῶνα πόλιν δεδιόμησεν ὄρυμνίον,
Καὶ πάσης ὀπόσης ἐπιδέρηεται ἥλιος αἴης
 Δεσπότις αὐδὴ θείσα, παλαιῶν ἀτησίη ὀλεῖται,
 Οὐ νόμον ὀψιγόνοισι πολυπλάγῃσιν ἔχουσα.
Ἡξει καὶ πῶτ' ἀπιστ' ἐξ ἀσίδος ὀλβιον ἕδρας
 Ἀνὴρ πορφυρέλυ λώπῃ ἐπιειμένος ὄμοις,
 Ἀχρῖος, ἀλλοδίης, φλογόεις. ἠγείρε γὰρ αὐτὸν
 Γρόσδε κεραινοῦς φῶτα, κακὸν δὲ ἀσὶν ζυγὸν ἔξει
 Γᾶσα,

Sed uitijſq; ducum, & prauorum conſiliorum.
 * Pax autem tranquilla Aſiæ gradietur in oris.
 Tunc & erit felix Europa, & fertilis æther,
 Annofus, firmus (tempeſtas grandoq; nulla)
 Cuncta ferens. uolucres, reptiliaq; omnia terræ.
 O felix, ſeu uir, ueniet qui tempus ad illud,
 Seu mulier, foelix ſecuræ munere uitæ.
 Nam bona lex omnis cœli ſtellantis ab oris,
 Iuſtitia comitante, homines inuiſet, & unâ
 (Qua nihil eſt homini utilius) concordia ſana,
 Atq; amor, atq; fides, & amoris in hospite uincla.
 At mala lex, mordax liuor, dementia, & ira
 Mortales fugient: fugiet uis, pauperiesq;
 Cædes, letiferæ lites, & iurgia dira,
 Furtaq; nocturna, atq; malum tunc temporis omne.
 Detrimentum Aſiæ ſed grande Macedonia edet,
 Europæq; nimis magnus dolor exorietur,
 Saturni de gente notha, ſeruisq; creata.
 Illa etiam firmam Babylona domabit, & omnis
 Quantum ſol luſtrat, terræ regina uocata
 Triftibus, infelix, fatis euerſa peribit,
 Nec iam deinde uagos compeſcet lege nepotes.
 Quin olim ueniet non expectatus in agros
 Felices Aſiæ, humeros indutus amictu
 Purpureo, crudelis homo, importunus, & ardens.
 Fulmine quippe citus fuit ille uir antè, iugumq;
 Durū Aſiam totam premet, et madefacta cruorem

In Româ.

Horū quin
que & pro
ximē sequē
tis uersus
ordinem
Græcū nō
sum secu-
tus, sed
quem in
Græco nu-
meris à me
notatū ui-
des.

Terra bibet multum, facta de cæde fluentem.
Illius inde genus à stirpe peribit eorum,
Ipse genus quorum conatur perdere totum,
Radicem unam dans, quā Mars excindet et ipsam,
Purpureæ stirpis patrem excindendo ferocem
Cornibus ex denis: aliam plantam feret inde.

SEQUENTES SEXDECIM VERSVS ITA
confusi sunt, ut ex ijs nullā potuerim elicere sen-
tentiam. Hos in hunc modum utcunque
uertere uerbis solutis conabar.

Sed tamen prorsus euersum omnem Idæ curauerit.
Atq; ipse à filiis quorum in unanimum fatalem mas
Corrūpitur. at tūc quidē agnascēs cornu regnabit.
Erit etiam Phrygiæ frugiferæ protinus signum,
Cum Rheæ prauum genus in terra fluctus
Aeternum radicib. nūquā sitiētib. qui germinauit,
Funditus prorsum perditum una in nocte fuerit,
In urbe Antandro atiseis terræ Neptuni,
Quam tum dictabunt cognomen Dorelaon,
Antiquæ Phrygiæ lachrymosæ nigræ.
Erit igitur tempus illud cognomen Neptunus
Antra terræ dissipabit, & mœnia soluet.
Signa autem non boni, sed mali nascetur initium,
Ciuilis belli tristes habebitis angustias.
Aeneadas aut dans indigenæ cognatum sanguinē,
Quanquam rursus præda hominibus amatoribus
Helena, Ilion, heu miseresco tui: nam crescet Erinnyis
In Sparta, specie eximia, famaq; perenni,

Γάσσα, πολὺν δὲ χθὼρ πίεται φόνου ὀμβρηθῆσα.
 Αλλὰ καὶ ὡς παναίσιον ἅπαντα ἰδὲς θόραπύση. 6
 Ωρ δὴ πόρ γενεὶν αὐτὸς θέλει ἔξαπολέοσαι, 2
 Εἰ τῶν δὴ γενεῆς κείνης γένος ἔξαπολεῖται, 1
 Ρίζαρίαν γε διδὺς, καὶ καὶ νόψει βροτολοιγός, 3
 Εἰ δένα δὴ λιόβράτρω, παρὰ δὲ φυτὸν ἄλλο φυτὸν- 5
 σει.

Κόψει πορφυρέης γενεῆς γενετῆρα μαχητὴν. 4
 Καὶ τὸς ἀφ' ἡῶν, ὧν ἐς ὀμόφρονα αἰσιον ἀρῆς
 Φθεῖται, καὶ τότε δὴ παραφύομενον κέρως ἀρῆει.
 Ἐσαι καὶ φρυγίη δὲ φέρεσβίω αὐτίνα τέμναρ,
 Ὅπως τε καὶ ρείης μιάρου γένος ἐν χθονὶ ρῆμα,
 Ἀσύναν ρίζησιρ ἀδιψήτοισι † τεθελῶς, αἰ. τεθελῶς.
 Αὐτόπρεμνον παναίσιον ἦ ἐν νυκτὶ γένηται,
 Ἐρ πόλει αὐτάνδρω † ἀτίσεις χθόνος ἐννοσιγαία. f. σεισίχ-
 Ηρ τότε φημίξισιρ ἔπωνυμίην διορελάω θονος.
 Ἀρχαίης φρυγίης πολυδακρύτοιο κελαινῆς.
 Ἐσ' ἄρα κειρὸς ἐνεῖνος ἔπωνυμίην ἐννοσίχθων,
 Κευθμῶνας γαίης σινεδάσει, καὶ τείχεα λύσει.
 Σήματα δ' ἔνι ἀγαθοῖο, κηνοῖο δὲ φύσεται ἀρχῆ.
 Γαμφύλου πολέμοιο διαήμονας ἔξειτ' ἀνάγνας.
 Αἰνεάδας δὲ διδὺς αὐτόχθονος ἐγγενὲς αἶμα.
 Ἀλλάτε αὖθις ἔλωρ ἐπὶ ἀνθρώποισιρ ἐρασαῖς,
 Ἴλιον οἰντείρωσε, κατὰ σπάρτην γὰρ ἐριννὸς ἐλκύν.
 Βλασφήσει πόριναλλὲς αἰείφατον ἔρνος ἀρίστον, 19

f. αἰμαλυ- Ασίδος σὺρώπης τε πολυασδρῆς † οἰδημαλιπῶσα,
 ποῦσα. Σοὶ δὲ μάλιστ' ἀγὼς μόχθου, φοναχᾶς τε φέρουσα
 Θῆσει, ἀγῆρατορ δ' ἔξει κλέος ἔσομενύοισι.

ἄμνηρος. Καί τις ψυδολογῶνος πρεσβύς βροτὸς ἔσεται αὐ-
 θίς,

f. ἐρῆσιρ ὀ- Ψυδοπάτρις δυσειδέα φάος † ὄνοπῆσιρ ἐν σίρ.
 πῆσι. Νουῦ ἢ πολυὸν ἢ ἔπος. * θ' ἔξ' ἔμμετρον διανοίας,

* f. Λιανοί- Οὐνόμασιρ δυσὶ μισγόμενον. Χίον δὲ καλέσει,
 ας ἔμμε- Αὐτὸρ, καὶ γράψει τὰ πατ' Ἴλιον, δ' ἐμὲν ἀληθῶς,
 τρουρ ἔξει. Αλλὰ σαφῶς, † ἐπέεσιρ γὰρ ἐμοῖς, μέτρον τε κρα-

f. ἐπέεσι τῆσει.

γ' ἐμοῖς, Πρῶτος γὰρ χείρεσιρ ἐμᾶς βίβλος ὀνομλίον.

αὐτ' ἔπεισι Αὐτὸς δ' αὖ μάλα νοσηθήσει πολέμοιο κορυφᾶς,
 γὰρ. Ἐπτορα πριαμίδην, καὶ Ἀχιλλῆα πηλείωνα,

Τούστ' ἄλλος ὀπόσοις πολεμήϊα ἔργα μέμηλε,

Καί γε θεὸς τῆτοισι παρὶσθ' αἰεὶ γέ ποιήσει,

Ψυδολογῶνων κατὰ πάντα τρόπον, μέροπαρ νε-
 νοιραῦος.

Καὶ θανέειρ μάλαρ τοῖσι κλέος ἔσεται σὺρὸν

Ἴλιον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἀμοιβᾶϊα λέξεται ἔργα.

Καὶ λυκίη λοκροῖο γένος παπὰ πολλὰ φυτῶσαι.

f. φονεοῖο. Χαλκηδῶν † φονοῖο πόρον πόντοιο λαχῶσα,

Καί σε μολῶν τότε πᾶσις αὐτώλιος ἔξοναίξει,

Κήριε καὶ σοὶ πόντος ἀπορρήξει βαρυὸν ὄλβον.

Καὶ σὺ τότε ἄρ' ἐβουζάντιον ἀσίδι φέρξῃ,

Καὶ δὴ καὶ φοναχᾶς λήψῃ, καὶ ἀνήριθμον αἶμα.

Καὶ κράτος ὑψηλὸν λυκίης ὄρος ἐν κορυφαίῳ,

Χάσματ'

Egregium germen, diuexaturaq; gentes
 Europæ atq; Asiæ populosas: præcipueq;
 Plangores, æstusq; tibi, gemitusq; datura
 Semper, & æterna fama celebranda nepotum.

Quidã deinde senex falsorum scriptor, & ipsam *Homerus.*
 Mentitus patriam, nascetur, lumine captus
 Ille quidem, uerum præclara mente uigebit,
 Astringetq; modis carmen prædulce, duobus
 Mixtum nominibus: Chion quoq; se ipse uocabit. *4*
 Hic res Iliacas scribet, non sicut habebunt,
 Sed clarè, uerbisq; meis utendo, modisq;
 Primus enim uoluet librorum scripta meorum.
 Isq; uel in primis ornabit belligerantes,
 Hæctora Priamiden, & Achillea Peliona,
 Et reliquos etiam, quibus & res bellica cordi.
 Quin faciet diuos illis assistere, falsa
 Omnino scribens: homines cum morte caduci
 Ii fuerint, quorum tantum nuda ossa supersunt,
 Et quibus ingentem famam dabit Ilion amplum.
 Sed tamen alterno res gestas carmine dicet.
 Et Lyciæ Locri proles mala multa creabit.

Te quoq; Chalcedon ponti sortita meatum
 Angusti, Aetolæ gentis populabit alumnus.
 Et tibi franget opes onerosas Cyzice pontus.
 Tu quoq; tunc Asiæ Byzantion arma fouebis,
 Et gemitus etiam accipies, multumq; cruorem,
 Altumq; imperium Lyciæ de uertice montis,

Vndaq;

Vndaq; reclusæ petræ resonabit hiatu,
 Donec signa patrum iam cessent fatidicorum.

κνβ: ηω ηύτειρα προώντιδος οινοπόλοιο.

Circum te tumida resonabit Rhyndacus unda.

In Rhodū. Tu quoq; diu nulli Rhode subdita, filia Solis,

Durabis, multaq; olim pollebis opum ui,

Imperioq; maris primas euecta tenebis.

Præda tamen studio tandem rapietis amantum,

Cervicemq; iugo, diues, formosaq; subdes.

Lydius at motus res Persidis expoliabit,

Europæq; Asiæq; genus pertriste dolebit.

At rex Sidonius, aliorumq; agmina pugne

In Samios. Exitium Samijs conflabunt triste per æquor:

Sanguine terra fluens resonabit in æquora rauca

Cæde uirum, uxores autem, lepidaq; puella,

Ab lamentantes sua tristia damna querentur,

Propter & occisos, & natos morte cadentes.

σημείον ηύπρου σεισμῶ δὲ φθείσει φάλαγγα.

Et multas animas hominum simul Orcus habebit.

In Trallen At Trallis uicina Epheso succussa, tremente

ses. Terra, compositos muros, hominumq; labores

Diruet, & latices feruentes terra refundet:

Terra grauata illos, & sulphuris hauriet æstus,

Regalesq; struet Samus ædes tempore certo.

In Italos. Italia haud tibi res cū externo Marte futura est.

Sed te civilis (dictu miserabile) sanguis

Affliget, celebrem nimium, positiq; pudoris.

Χάσματ' ἀνοιγομένης πέτρης πελαργύζεται ὕδωρ,
 Μέχρι τε λιὰ πατέρων μαντήϊα σήματα πᾶνση.
 Κυβήκη κήτειρα προποντίδος οἰνοπόλοιο,
 Ρύνδακος ἀμφί σε πῦμα κορυσόμενον σμαραγῆσθ. *κατὰ τῆς*
 Καὶ σὺ ρόδου πηλιὸν μὲν ἀδύλυστος χρόνον ἔσθι, *ρόδου.*
 Ημερὴν θυγάτηρ, πάλυς δέ τοι ὄλβος ὀπιθεῖν
 Ἔσεται, σὺ πόντῳ δ' ἔξεις κρᾶτος ἔξοχον ἄλλων.
 Ἀλλὰ μετ' αὐθις ἔλωρ ἔσθι ἀνθρώποισιν ὄρασθαι
 Κάλεσιν, ἢ δ' ὄλβῳ δεινὸν ζυγὸν αὐχένι θήσει.
 Λύδιος αὖ σεισμὸς δέ τ' ἀπὸ βροσίδος ἐξεναρήξει.
 Εὐρώπης τ' ἀσίης τε λεῶς ρηγισθ' ἀπὸ ἄλγῃ.
 Σιδονίῳ δ' ὀλοὸς βασιλεὺς, λιὰ φύλοπις ἄλλων, *κατὰ τῶν*
 Γοντοφόρον σαμίῳ οἰοῦν δειξουσιν ὄλεθρον, *σαμίῳ.*
 Αἵματι μὲν δάπεδον πελαργύζεται εἰς ἄλλα φωτῶν
 Ολυμμένων, ἄλοχοι δέ σιν ἀγλαοφάρεσι κέραις *f. ἀποθρη-*
 ὕβρις ἀεικλίῳ ἰδιλῶν † ἀποθνήξουσι, *νίξουσι.*
 Τὰς μὲν ὑπὲρ νεύων, τὰς δ' ὀλυμμένων ὑπὲρ ἡῶν,
 Σημεῖον κῦπερ σεισμῶ φθείσει δέ φάλαγγα,
 Καὶ πολλὰς ψυχὰς αἰδίου ὀμοθυμαδὸν ἔξει. *κατὰ τῆς*
 Τράλλις δ' ἢ γείτων ἐφέσθ σεισμῶ καταλύσει *τράλλεως.*
 † Τύχεα † σίποιη † ἀνδρῶν τ' ὀλοῶν βαρυθύμων. *f. τείχεα.*
 Ομβρήσει δέ τε γαῖα ὕδωρ ζεσθόν, ποτὶ δ' αὐτῆς
 Γαῖα βαρνομένη πίεται, ὅσμη δέ τε θείθ.
 Καὶ σάμος ἐρκαίρῳ βασιλείῃα δώματα τσύξει. *f. ἔτι, αὐτ*
 Ἰταλὴ σοὶ δ' † οὗτος ἄρῃς ἀλλότριος ἔξει, *ἔτις.*
 Ἀλλ' ἐμφύλιον αἶμα πολύστονον ἐν ἀλαπαδῶν, *κατὰ τῆς*
 Ρυθυβύλλητόρ τε, ἀνάκλειά τε κερταίξει, *ἰταλίας.*

Καὶ

Καὶ δ' αὐτὴ θέρμησι παρὰ πονοδῆσι ταθείσα,
 ἂ προῖδῃ σήθεσι * εἰαρίζεται δ' αὐτῶν.

Εὐση δ' ἐν ἀγαθῶν μήτηρ, θηρῶν δὲ τιθύνη.

Redundat
 hęc μοχ.

Ἄλλος ἀπ' ἰταλῆος λυμήτης † πάλιν ἤξεται ἀνὴρ.

Τῆμος λαοδίνοια κατὰ πρῶν ἔρωςσα

Καρῶν ἀγλαῶν ἄστυ λίνου παρὰ θέσπελον ὕδωρ,

Σιγήσεις μεγάλαυχον ἀποϊμώξασα τοιῆα.

Θρηῆες ἀνρόβυροι ἄλλωρ σήσονται ἀνέμων.

f. πολίπορ
 θορ.

Καμπανοῖς ἀραβῶν πέλεται διὰ † τὸν πολύναρπον

Λιμὸν, πούλυετῆς δὲ ἀποϊμώξασα τοιῆα

Κύρνος καὶ σαρκῶν μεγάλῃ χειμῶνος ἀέλλαις,

Καὶ πληγαῖς ἀγίοιο θεῶ κατὰ βούθεα πόντος

f. τεγέεσι.

Δύσονται κατὰ νῦμα θαλασείοις † τεπέεσιρ.

Αἰ αἰ παρθενιαῖς ὀπόσας νυμφύσειτ' αἰδῆς,

Καὶ κέρως τὸς ἀνίσβρεας βυθὸς ἀμφιπολσύσει.

Αἰ αἰ νήπια τέτυν' ἀλινηχέα βασιλήϊον ἀμφω

Μυσῶν γαῖα μάκαιρα, γένος βασιλήϊον ἀμφω

Τύξεται, ἔ μιν πάλιν ἐπὶ χρόνον ἔσσειτ' ἀληθῶς

Καρχιπῶν, γαλάταις ἢ πολύστονος ἔσσειται οἰήτος,

Ἡξει καὶ τενέδω κακὸν ἔχατορ, ἀλλὰ μέγιστον.

Καὶ σινύωρ χαλκείοις ὑλάγμασι, καὶ σε πόρινθε

Ἀνχῆσει ἐπὶ πᾶσιρ, ἴσορ δὲ βοήσεται αὐλὸς.

Ἡνίκα δὲ μοι θυμὸς ἐπαύσατο εὐθεορ ὕμνον,

Καὶ πάλι μοι μέγαλοιο θεῶ φάτις ἐν σήθεσιρ

Ἰσατο, καὶ μ' ἐνέλυσσε προφῆτ' εἶσαι κατὰ γαῖαν.

Αἰ αἰ φοινίκωρ γένος ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν,

* Καὶ πάσαις πόλεσιρ παραλίας, ἔδεμί' ὑμῶν

Γρὸς

Feruida quinetiam recubans libamina propter

ἀπροιδήν ἑθροσί * ἐν ἀπρί ζεται δι' αὐτὴν.

Nec tu blanda bonos mater, sed lacte fouebis

Altrix saeva feras, iterum uir perniciosus

Surget ab Italia. tunc diruta Laodicea

Vrbs Carum praecleara, Lyci splendentis ad undas,

Magnanimi patris luctu defuncta silebis.

θῆνες ἀνρόβυροι ἄλλωρ θήσονται ἀνέμων.

Aestus Campanis ingens impendet ab urbes

Depopulante fame, & longae morte parentis

Defleta. Cynus, Sardoq; furente procella

Magnae hyemis, sanctoq; Deo feriente, profundo

Mergentur, tectis sub gurgite nantibus alto.

Eheu quam multas sponsabit Pluto puellas

Intactas, iuuenesq; impubes aequore mersos.

Eheu infantes oppressos gurgite salso

βασιλῆιον ἄμφω

μυσῶν γαῖα μάκουρα γένος βασιλῆιον ἄμφω

τέξεται, tamen haud durabit tempore longo

Carchedon. Galatis aderit tristis quoq; luctus.

Et Tenedo ueniet suprema, at maxima clades.

Et Sicyon æris tinnitu, teq; Corinthe,

ἀνχίσει ἐπὶ πᾶσιρ, ἴσον δὲ βοήσεται αὐλός.

Vt requieta mihi diuino à carmine mens est,

Ecce iterum stimulat magnum mea pectora numē,

Meq; futura iubet per terras uaticinari.

Eheu Phoenicum marium genus & muliebre,

* Littoreasq; urbes omnes; nam nulla manebis

Ad lumen solis, communi in lumine, uestrum.
 Nec uitæ numerus, nec erit tribus amplius ulla,
 Iniustam propter linguam, uitamq; nefandam,
 Quem triuere omnes reserantes ora profana,
 Tetraq; dixerunt, iniustaq;, falsaq; uerba:
 Et contra magnum regemq;, Deumq; steterunt,
 Oreq; falsa malo uomuerunt: propter id ipsos
 Cunctas terribilis per terras cæde domabit,
 Et mandabit eis Deus heu tristissima fata,
 Euertens urbes, & multas funditus arces.

In Cretam. Eheu Creta tibi, multum dolitura: manet te
 Clades, pernicie te prostratura perenni,
 Et te fumantem tota olim terra uidebit,
 Semper & ardentem nunquam te desinet ignis.

In Thra-
 cas. Heu tibi Thraca, iugum quoniam seruile subibis,
 Cum Græcos Galatæ permixti, Dardanidæq;
 Vastabunt auidè: tum te tua damna laceßent,
 Externæq; malum terræ dabis, accipiesq;. (Etis,

In Gog. Heu tibi Gogq;, Magogq;, alijsq; ex ordine cū
 Marsog, atq; Angon: tibi quot mala fata propin-
 Qua multa etiã Lyciæ natis, Mysæq;, Phrygūq;, (quāt:
 Pamphyliaq; cadent gentis, Lydiq; frequentes,
 Mauriq;, Aethiopesq;, et quorū barbarā lingua est
 Cappadoces, Arabesq;. quid autem singula pando?
 Quotquot enim gētes uersantur in orbe, tremendā
 Omnibus immittet cladem Deus ille supremus.

Barbara gens uerò cum Græcos aggredietur,

Muls

Γρὸς φάος ἠελίοιο παρέσεται ἐν φαῖ ποινῶ,
οὐδ' ἐτι τῆς ζωῆς ἀριθμὸς λιὰ φύλον ἐτ' ἔσαι.
Αὐτ' ἀδίησ γλώττης, ἀνέμω τε βίω λιὰ ἀνάγνω,
οὐκ ἀτέθειψαμ πάντες ἀνοίγοντες στόμ' ἀνάγνω,
καὶ δεινὸς διέθεντο λόγος, ψυδραῖς τ' ἀδίησ τε,
κ' ἄσπασαρ νατάντι θεῷ μεγάλω βασιλῆος.

κλύοιξαν ψυδρῶς μυσάρων στόμα. τένει' ἄρ αὐτὸς
ἐκπάγλωσ πληγέσσι δαμάσσειν παρὰ πᾶσαμ
Γαῖαν, λιὰ πιηρὸν μοίρην πέμψει θεὸς αὐτοῖς,
ἐξ ἐδάφωσ πλέξωσ πόλεωσ, λιὰ πολλὰ θέμεθλα.

Αἰ αἰ σοι κρήτη πολυώδιωε, εἰς σέωβρ ἦξει
Γληγῆ, λιὰ φοβόρᾳ αἰώνιος ἐξαλατώξει.
καὶ σε κεννισομὲν λιὸν πᾶσα χθὼρ ὄψεται αὐθις,
κ' ἔσε δι' αἰῶνος λείψει πῦρ, ἀλλὰ κηήση.

κατὰ τῆς
κρήτης.

Αἰ αἰ σοι θρήνη, ζυγὸν ὡς εἰς δόλιον ἦξεις.
Ἡνίκα σύμμιησοι γαλάται τοῖς διαρδανίδεσσι
ἐλλάδ' ἐπεσυσμένωσ πορθέοντες, τότε σοι κενὸν ἔ-
Γαίη δ' ἀλλοτρίη δώσεισ κενὸν, ἠδέ τι λήψη. (σαι,

κατὰ τῆς
θρήνης.

Αἰ αἰ σοι γῶγ, λιὰ πᾶσιμ ἐφεξῆσ ἅμα μαγῶγ,
Μαρσῶγ ἠδ' ἀγγῶγ, ὅσα σοι κενὰ μοῖρα πελάξει.
πολλὰ δέ λιὰ λυκίωρ ἦοῖσ, μυσῶρ τε, φρυγῶρ τε,
πολλὰ δέ παμφυλίωρ ἔθνη, λυδῶρ τε πεσεῖται,
Μαυρῶρ τ' αἰθιόπωρ τε, λιὰ ἔθνῶρ βαρβαροφίωνωρ,
Κατωπαδιοῶρ τ' ἀράβωρ τε. τί δὴ κατὰ μοῖραμ ἔ-
ἐξ αὐδῶ; πᾶσιμ γὰρ ὅσοι χθόνα ναιετάασιν, (κασορ
Υψιστοσ δεινὸν ἐπιπέμψει ἔθνεσι πληγῶν.

κατὰ τοῦ
γῶγ.

ἐλλάδος

Ἐλλησι δ' ὀπότεαμ πολυβαρβαρορ ἔθνος ἐπέλθη, αἰχμαλω-

Πολλὰ μὲν ἐπλευσῶν ἀνδρῶν ὀλέσουσι κάρηνα,
 Πολλὰ δὲ πύονα μῆλα βροτῶν διαδηλήσονται,
 Ἰππῶν θ' ἡμιόνων τε, βοῶν τ' ἀγέλας ἐριμύων,
 Δώματα τ' ὑπόιντα πυρὶ φλέξουσιν ἀθέσμως.
 Πολλὰ ἢ σώματα δόξα πρὸς ἄλλω γαῖαν ἀνάγκη
 Ἀξουσιν, λιχί τέσσα, βαθυζώνους τε γυναικας (σας,
 Ἐν θαλαμῶν ἀπαλάς Τρυφύροις ποσὶ πρόθε πεσόν-
 τονται δεσμοῖσιν ὑπὸ ἐχθρῶν βαρβαροφόνων,
 Γᾶσαν ὑβερὴν πᾶσοντας δεινῶν. καὶ ἔσ' αὐτοῖς
 Μικρὸν ἐπαρθέσων πόλεμον, ζωῆς τ' ἐπαρωγός.
 Οὔονται τ' ἰδίας κήσεις καὶ πλεῖστον ἅπαντα
 Ἐχθρὸν κερπίζοντα, τρόμος δὲ ὑπὸ γούνασιν ἔσαι.
 Φύξονται δὲ ἑνατὸν, εἰς δὲ αὐτὸς πάντας ὀλέσει,

f. νικήσουσι Γούτε ἢ κληθήσουσι βαρὺν χόλον, οἱ δὲ πρὸς αὐτὸς
 βαρὺν λό- Αἰχρῶς φερόμενοι πολέμῳ, δεινῶν τε κηδοίμῳ
 χον. Οἴσασιν ἐχθροῖσι χαρὰν, ἔλκησι δὲ πένθος.

Δύλειος δὲ ἀρα ἔσαι ζυγὸς ἐλλάδι πᾶση. (σαι,
 Πάντα δὲ ὁμῶς πόλεμος τε βροτοῖς καὶ λοιμὸς ἐπ' ἔ-
 χαλκειόρ τε μέγαρ τσύξει θεὸς ἕβρανὸν ὑψῶ,
 Ἀβροχίλιν τ' ἐπὶ γαῖαν ὄλλιν, αὐτὴ δὲ σιδνηρᾶ.
 Αὐτὰρ ἔπειτα βροτοὶ δεινῶς κλάουσιν ἅπαντες
 Ἀπορίλιν καὶ ἀνηροσίλιν, καὶ πῦρ ἐπὶ γαίης.
 Καὶ θήσει πολὺν ἰσθρὸν, ὃς ἕβρανὸν ἐντισε καὶ γλῶ.

20 πρὸς τοὺς ἔλληνας.
 Γαυτῶν δὲ ἀνθρώπων τὸ τρίτον γένος ἔσεται αὐθις.
 Ἐλλάς δὲ τί πέποιθας ἐπ' ἀνδράσιν ἡγεμόνεας
 Θνητοῖς, οἷς ὅτι ἐσι φυγεῖν θανάτοιο τελευτῆς
 Γρὸς τί τε δῶρα μάταια κατὰ φθιμύοισι παύσεις,
 Θύεις

Oracula.

131

Græcię ca-
lamitas.

Multa quidem capita extirpabit lecta uirorum,
 Multas balantes hominum corrumpet opimas,
 Mulorumq; greges, & equorum armenta, bouq;
 Infandoq; domos elegantes igne cremabunt,
 Multaq; diuersum ducent captiua sub orbem
 Corpora ui, molles pueros, cinctasq; parentes
 Ex thalamis, pedibus teneris quas ante iacentes
 Cernent in uinclis (constringet barbarus hostis)
 Omnia dura pati: nec erit tamen ulla potestas
 Seuum pellendi bellum, uitamq; tuendi.
 Cernent diuitijs hostem, rebusq; fruentem
 Omnibus ipsorum, trepidi genibusq; trementes,
 Et fugient unum centum, per eumq; peribunt:
 Quinq; autem magnum superabunt agmen, & illi
 Turpiter utentur pugna, tristiciq; tumultu,
 Letitiamq; ferent hosti, Græcisq; dolorem,
 Et seruile iugum portabit Græcia tota.
 Cuncta simul tangent homines, bellumq; luesq;
 Et superum cœlum diuinitus ære rigebit,
 Nec pluuijs ullis madefiet ferrea terra.
 Post ea mortales omnes miserabile flebunt
 Ignemq; uastari, nec ararier arua, seriq;
 Et mala multa dabit cœli terræq; creator,
 Atq; hominum fiet pars tertia sola superstes.
 Græcia principibus quid fidis morte caducis,
 Vltima quos leti non est euadere fata?
 Quorsum defunctis donaria uana reponis?

Ad Græ.
ces.

i 2

Quid

Quid ue litas statuis? quis te malus error ad ista
 Mentis agit, magni linquentem numinis ora?
 Accipere omniparens nomen numenq; memento.
 Mille anni atq; alia sunt penthecatontades, ex quo
 Græcorum reges regnum tenuere superbi,
 Qui mala mortales docuerunt prima magistri,
 Tot simulachra deum statuentes luce carentum:
 Ex quibus effectum est, ut tam sapiatis inanè.
 Verum quando Dei magni uos ira laceffet,
 Tunc agnoscetis conspectum numinis alti.
 Atq; omnes animæ mortales multa gementes,
 In cœlum rectâ manibus sublimè supinis,
 Regis opem magni incipient orare uocantes,
 Querereq; ecquis eos tanta defendat ab ira.

Hoc quoq; discendum, & memori tibi mente te
 Funera uoluendis annis sint quanta futura, (nendū,
 Græcia quando boues & tauros cædet opimos,
 Ad magniq; Dei templum libamina sistet,
 Effugiet creperum bellum, pestemq; metumq;
 Et seruile iugum tandem ceruice repellet.
 Sed tamē impia stirps hominum illuc usq; uigebit,
 Dum finem hoc capiat tempus fatale, diesq;
 Non uos quippe Deo libabitis antè, peracta
 Omnia quàm fuerint, statuet quæcunq; uoluntas
 Certa Dei, fieri quæ prorsum cuncta necesse est.

De Chri-
stianis.

Tūc hominum tandem surget gens sacra piorū,
 Qui præcepta Dei retinentes mente supremi,

Eius

Θύεις τ' εἰδώλοισι; τί τοι πλάνον ἐν φρεσὶ θῆνε,
 Ταῦτα τελεῖν προλιπῶσα θεῶ μεγάλιο πρόσωπον·
 οὐνομα παγγονέτας τε σέβας δέχε, μηδὲ λάθῃ σε.
 χίλια δ' ἔσ' ἔτεα καὶ πονθεπατοντάδες ἄλλα,
 ἐξ ἧ δὴ βασίλισσα ὑπερφίαλοι βασιλῆες
 ἐκλίωον, οἱ πρῶτα βροτοῖς κακὰ ἠγεμόνισσα,
 Πολλὰ θεῶν εἰδῶλα καταφθιμόνοις θανεόντων,
 ὧν ἐνεον τὰ μάταια φρονεῖν ὑμῖν ἀπεδείχθη.
 ἀλλ' ὁπότε μὲν μεγάλιο θεῶ χόλος ἔσεται ὑμῖν,
 Δὴ τότε ἐπιγνώσεσθε θεῶ μεγάλιο πρόσωπον.
 Γᾶσαι δ' ἀνθρώπων ψυχὰι μεγάλα στυγέσσαι,
 Ἄντα πρὸς ἔρανον ἐνδὸν ἀναχόμενοι χέρας αὐτῶν
 ἀρξονται βασιλῆα μέγαρ ἐπαμύτο κλύζειν,
 καὶ ζητεῖν ῥυστῆρα χόλου μεγάλιο, τίς ἔσται.
 ἀλλὰ γε καὶ μάθε τῶτο, καὶ ἐν φρεσὶ κἀτθεοσῆσιν,
 Ὅσα περιπλομένων ἐν ἑαυτῶν κήδεα ἔσται,
 καὶ τὸς ἑλλάς ἔρξε βοῶν, ταύρων τ' ὄριμνων,
 πρὸς ναὸν μεγάλιο θεῶ ὄλονα ἄρπύσασα
 ἐκφύξῃ πολέμοιο δισηχέος, ἠδὲ φόβοιο
 καὶ τ' λοιμῶ. καὶ δῶλον ὑπεκφύξῃ ζυγὸν αὐθις. *al. λοιμῶν.*
 ἀλλὰ μέχρις γέ σε τῶδ' ἀσεβῶν γένος ἔσεται ἀν-
 ὀπότε κερτῶτο προλάβῃ τέλος αἰσιμον ἡμαρ. (διδῶν
 οὐ γὰρ μὴ θύσητε θεῶ, μέχρι πάντα γύνεται,
 Ὅσα μόνος βυλῶσεται ἐν ἀτέλυστα θεός γε,
 Γαῦτα τελεσθῆναι, κρητόρη δ' ἐπιείσεται ἀνάγκη.
 εὐσεβέων ἀνδρῶν ἰδρῶν γένος ἔσεται αὐθις,
 βυλαῖσι δὲ τ' νῶ οἱ προσκειμένοι ὑψίστοιο, *f. νόμῶ.*

περὶ τῶν
χριστιανῶν.

Οἱ ναὸν μεγάλοιο θεῦ περιουδανέσαι
 Λοιβῆτε, ννίσητ', ἠδ' αὐθ' ἰσραῖς ἐνατόμβαις,
 Ταύρων ζατρεφέων θυσίαις, ηριῶν τε τελείων,
 Πρωτοτόπων οἰῶν τε, καὶ ἀρνῶν πίονα μῆλα
 Βωμῶ ἐπὶ μεγάλῳ ἀγίῳσ ὀλοκαρπύουτες,
 Ἐρ δὲ διηαιουσὺν νόμου ὑψίστοιο λαχόντες
 Ολβιοὶ οἰνήσασσι πόλεις, καὶ πόονας ἀγῆς.
 Αὐτοὶ δ' ὑψωθέντες ὑπὸ ἀθανάτοιο προφήται,
 λέπει. Καὶ μέγα χάριμα βροτοῖς πάντεσσι φέρντες.
 Μύνοις γὰρ σφιρ δῶνε θεὸς μέγας σὺφρόνα βαλλῶ,
 Καὶ τίσιρ, καὶ ἀρίστον σὺν ἑθήεσσι νόημα,
 Οἱ τινες ὅκ ἀπατήσσι κεναῖς, ἔσθ' ἔργ' ἀνθρώπων
 Χρύσεα καὶ χάλκεια, καὶ ἀργύρε', ἠδ' ἐλέφαντα,
 Καὶ ξυλίνων λιθίνων τε θεῶν εἰδῶλα ναμόντων.
 Γήλινα μιλτόχρισσα, ζωγραφίας τυποειδεῖς,
 Τιμῶντες ὅσα κενύτε βροτοὶ κενεόφρονι βελῆ,
 Ἀλλὰ μιν ἀείρσαι πρὸς ἕρανὸν ὠλκῆσ ἀγῆς,
 Ορθροὶ ἐξ σὺνῆς αἰεὶ χέρας ἀγνίζοντες
 Ὑδατι, καὶ τιμῶσι θεῶν τὸν αἰεὶ μέγαν ὄντα,
 Αθανάτορ, καὶ ἔπειτα γονεῖς, μετὰ δ' ἔξοχα πάν-
 των
 Ἀνθρώπων ὅσῃς σὺνῆς μεμνημένοιο εἰσῖρ.
 Κῆ δὲ πρὸς ἀρσενικῆς παῖδας μίγνυσθαι ἀνάγνως,
 Οσά τε φοίνικες, αἰγύπτιοι, ἠδὲ λατίνοι,
 Ἐλλάς τ' εὐχωρος, καὶ ἄλλων ἔθνεα πολλὰ,
 Γόρσων καὶ γαλατῶν, πάσης δ' αἰοῖς, παραβαίτις
 Αθανάτοιο θεῦ ἀγνὸν νόμον, ὅμ παρέβησαρ.

Ανθ'

Eius honorabunt casto libamine templum,
 Et suffiminibus. cædetur & hostia multa,
 Et tauri pingues, aries quoq; multus, ouesq;
 Primigeno partu natæ, cum pinguibus agnis,
 Quæ sanctè magna procurabuntur in ara.
 Sortitiq; æquas partes, ex lege supremi,
 Oppida felices habitabunt, aruaq; læta.
 At uates præerunt, quos immortalis honorat,
 Quiq; bonum portant cunctis mortalibus ingens:
 Solis quippe Deus sanum donauit habere
 Consiliūq; fidemq; bonamq; in pectore mentem.
 Nec uerò uanis erroribus ulla laboris
 Humani monimenta colunt, aut ære uel auro
 Cusa, uel argento simulachra, uel intereuntum
 Ligno, uel saxo factorum signa deorum,
 Aut creta aut minio uiuos in imagine uultus,
 Qualia stultitia mortales mentis adorant:
 Verum protendunt castas ad sidera palmas,
 Ex lectoq; manus surgentes manè repurgant
 Sæper aqua, atq; Deū, qui semper magnus, honorat
 Aeternum: post quem patres, matresq; deinde
 Ante omnes homines sancti meminere cubilis:
 Nec maribus pueris sceleratè congreuntur,
 Sicut Phœnices, Aegyptusq;, atq; Latini,
 Frugiferensq; alijs cum multis Græcia terris,
 Persis, & Galatis, Asianisq; omnibus, almam
 Aeterni legem qui contempserunt Tonantis:

Pro qua re Deus in mortales seuiet omnes,
 Immittetq; famem, plangores, bella, malam rem,
 Pestem, perniciem, lacrimas, tristesq; dolores:
 Aeternum quoniam sancte decorare parentem
 Nolentes, hominum generis simulachra colebant
 Facta manu, stupidi: in rupes quæ iacta cauatas
 Mortales abdent, magno cogente pudore,
 Cum nouus Aegypti rex septimus imperitabit
 In propria terra, de Græcis annumerandus,
 Cui Macedo imperio dominabitur imperiosus.

Antio- Ex Asiaq; aquilæ ueniet rex magnus ad instar,
 chus. Ardens, qui terram peditumq; equitumq; cateruis
 Obducet, qui cuncta malis labefacta replebit,
 Et regnum Aegypti prosternet, & omnia secum
 Asportans, uastum discedet prædo per æquor,
 Tumq; genu flectent album regi q;, Deo q;
 Magno immortalis per terras omniparentes,
 Et fabrefacta manu confident omnia flammis.

Tunc Deus humanis concedet gaudia magna,
 Terraq;, & arboreæ stirpes, pecudumq; cateruæ
 Innumera ueros fructus mortalibus edent,
 Vinum, dulceq; mel, niueum lac, quodq; uel inter
 Omnia frumentum mortales adiuuat ægros.

Admoni-
 tio ad ho-
 mines.

Sed tu mortalis, uersuta mente, malaq;
 Noli diuitijs nimis inuigilare: sed illis
 Missis, conuersus numen placare memento,
 Et mactare Deo taurorum corpora centum,

Primi

Ανθ' ὧν ἀθάνατος θήσει πάντεσσι βροτοῖσιν
 Ατλήναι λιμὸν, καὶ πῆματ' ἀτε σοναχάσ τε,
 Καὶ πόλεμον καὶ λοιμὸν, ἰδί' ἄλγεα διακρυόεντα,
 Οὐνεκ' ἀθάνατον γενέτιν πάντων ἀνθρώπων
 Οὐκ ἔβελον τιμᾶν ὀσίως, εἰδὼλα δ' ἐτίμων
 Χειροποιήσασθοντες, ἃ ρίψουσι βροτοὶ αὐτοῖ
 Εργισμαῖς πετρῶν κατακρύψαντες δι' ὄνειδος.
 Οππόταν αἰγυπῆς βασιλὸς νέος ἔβλομον ἀρχῆ
 Τῆς ἰδίης τ' γαίης, ἀριθμύμενος ἐξ ἐλλύων, *al. γενεῶν.*
 Αρχῆς ἧς ἀρξῆσι μακροδόνες ἀσπετοὶ ἄνδρες.
 Ελθὴν δ' ἐξ ἀσίης βασιλὸς μέγας αἰετὸς αἰθῶν, *αντίοχος.*
 Ος πᾶσαν σπεπᾶσει γαῖαν περὶ ζῶν τε καὶ ἰππέων,
 Γάντα ἧ συγνόψει, καὶ πάντα κενῶν ἀναπλήσει,
 Ρίψει δ' αἰγυπῆς βασιλῆϊον, ἐν δέ τε πάντα
 Κτήμαθ' ἐλῶν ἐποχεῖται ἐπ' ὑρέα νῶτα θαλάσσης,
 Καὶ τότε δὴ κάμψουσι θεῶν μεγάλῳ βασιλῆϊ
 Αθανάτῳ γόνυ λουνοῦ ἐπὶ χθονὶ περλυβοτείρη,
 Εργα δὲ χειροποιήσασθοντες φλογὶ πάντα πεσεῖται. 21
 Καὶ τότε δὴ χάριτιν μεγάλῳ θεῷ ἀνδράσι δώ- 22
 σει.

Καὶ γὰρ γῆ, καὶ δένδρα, καὶ ἀσπέτα ποίμνια μῆλων,
 Δώσασσι καρπὸν τὸν ἀληθινὸν ἀνθρώποισιν,
 Οἶνον, καὶ μέλιτος γλυκὸν, λουνοῦ τε γάλακτος,
 Καὶ σίτην, ὅπως ἐσσι βροτοῖς κάλλιστον ἀπάντων.
 Ἀλλὰ σὺ μὴ πολλὸν βροτῆ ποιηλόμητι κενόφρον, παράκλη-
 Ἀλλὰ λιπῶν πλεῖστον, σφρέψας θεῶν ἰλάσνοιο. *σις πρὸς τὸς*
 Θῦν θεῶν τάνθρωπον ἐπατοντάδας, καὶ καὶ ἀνθρώπων *ἀνθρώπων.*

Γρωτότοπων, αἰγῶν τε πόριπλομῶν αἰσιν ἐν ὄραις.

Ἀλλὰ μὴ ἰλάσῃς θεὸν ἄμβροτον, αἰὲν ἐλεήσει.

Οὗτος γὰρ μόνος ἐστὶ θεὸς, ἢν ἔστιν ἕτ' ἄλλος.

Τὴν δὲ Διαιουσιόλου τίμα, καὶ μηδέν αὖ θλίβε,

Ταῦτα γὰρ ἀθάνατος κέλεται Δειλοῖσι βροτοῖσιν.

τοῦ νόσμου
συμφορᾶ.

Ἀλλὰ σὺ τὸ μέγαλοιο θεῷ μύμιμα φύλαξαι.

Ὅσπότε κεν πάντεσσι βροτοῖς λοιμοῖο τελευτή

ἔλθῃ, καὶ φοβροῖο δίνῃ τύχῃσι δαμνύτες.

Καὶ βασιλῶν βασιλῆα λάβῃ, χώρῃσι τ' ἀφέληται,

ἔθνη δ' ἔθνεα πορθήσει, καὶ φύλα Διωάσσει.

Ἡγεμόνες δὲ φύγῃσιν ἐς ἄλλῃ γαῖαν ἅπαντες,

Ἀλλάχθῃ γέ τε γαῖαν βροτῶν, καὶ βάρβαρος ἀρχή

Ἐμάδα πορθήσει πᾶσαν, καὶ πῖονα γαῖαν

Ἐξαρύσει πλῆτοιο, καὶ ἀντίον εἰς ἔριον αὐτῶν

ἔλθῃσι, χρυσῶν τε καὶ ἀργύρῳ εἶνεκον ἔσσει.

f. ποιμαί-
νοσα.

Ἡ φιλοχρημοσύνη κενὰ τ' ποιμῶν ἄσση πόλεοσι,

Χώρῃ ἐν ἀλλοτέρῃ. ἄταφοι δὲ ἅπαντες ἔσονται,

Καὶ τῶν κεν γύναι τε καὶ ἀχθῆα θνήσκῃ γαῖης

Σαρμῶν δηλήσονται. ἐπὶ αὖ δὲ ταῦτα τελέσθῃ,

Λείψανα γαῖαν πέλῳρος ἀνὴλώσειε θανόντων,

Ἄντῃ δ' ἄσσηρτος καὶ ἀνήροτος ἔσσει ἄσσησα,

f. μισερῶν.

Κηρύσσῃσα τάλαινα μύσος τ' μνείων ἀνθρώπων.

Πολλὰ χθόνων μῆνη πόριπλομῶν ἐν αὐτῶν,

Γελτᾶς καὶ θυρεὺς, γαῖας, παμποίπιλα ὄπλα,

οὐδέ κεν ἐν δρυμῶ ξύλα κόψεται εἰς πυρὸς αὐγλήν.

Καὶ τότε ἀπ' ἡελίοιο θεὸς πέμψει βασιλῆα,

Ὅς πᾶ-

Præmigenosq; agnos, caprasq; uolantibus horis.
 Quere Dei facilem æterni placando fauorem,
 Qui solus Deus est, nec quisquam est alter ab ipso.
 Iustitiam colito, nulliq; iniurius esto.
 Immortalis enim iubet hæc mortalibus agris.

Tu uerò magni uitato numinis iram,
 Tum cum mortales omnes petet exitialis
 Pestis, & horribili pœnarum strage prementur,
 Et regem capiet rex, terramq; auferet illi:
 Et gens delebit gentem, populosq; dynastæ,
 Diuersasq; duces omnes fuga pellet in oras,
 Mutabit homines tellus, & barbara totos
 Græcorum pingues agros populata potestas
 Tollet diuitias, & nata seditione
 Ipsi inter sese contendent, scilicet aurum
 Propter & argentum (tantum malesuada malorū
 Cogit auaritia) inq; alienis finibus omnes
 Nullis claudentur tumulis, inhumataq; sæuis
 Corpora uulturibus linquent lanianda, ferisq;
 Factaq; cum fuerint hæc omnia funditus, ingens
 Reliquias tellus consumet luce carentum,
 Semina nec prorsum capiet, nec arabitur ipsa,
 Infelix hominum testans scelus exitiale.*

Tempore longinquo multis uoluentibus annis
 Peltas & clypeos, gæssos, diuersaq; tela.
 Nec de quercetis lignum scindetur ad ignem.
 Et tunc sole Deus regem demittet ab alto,

Qui

Terræ ca-
lamitates.

Qui totam terram diris recreabit ab armis,
 Occisis alijs, alijs in fœdera iunctis.
 Nec uerò propria disponet is omnia mente,
 Sed laudanda Dei magni decreta seuitus.
 Atq; iterum magni florebit amata Dei gens
 Diuitijs, auro atq; argento, purpureoq;
 Ornatu: tellusq; parens gaudebit, & æquor,
 Plena bonis, etiamq; inter se feruere reges
 Incipient ira, meditantés corde nefanda.
 Inuidia nihil est peius mortalibus ægris.
 Sed crebri terram gentiles rursus eandem
 Inuadent reges, leti sibi fata ferentes.
 Namq; Dei magni tentabunt depopulari
 Sacra, uirosq; bonos: cum fines ingredientur,
 Circum urbem reges peruersi sacrificabunt,
 Quisq; sui solij dominus, populiq; rebellis.
 At Deus ingenti adfocordem uoce loquetur,
 Et tardum populum cunctum, iustasq; reposcet
 Iudicio poenas, magnus, dextraq; peribunt
 Omnes æterna, & coelo labentur ab alto
 In terram ardentes enses, uenientq; coruscæ
 Lampades in medios homines splendore micantes.
 At terra omniparens illis percussa diebus,
 Numinis æterni dextra, piscesq; marini,
 Terrestresq; feræ omnes, & genus omne uolantũ,
 Humanæq; omnes animæ, maria omnia, uultum
 Aeterni horrescent, exalbescantq; timore.

Ὅς πᾶσαν γαῖαν πᾶσει πολέμοιο κακοῖο,
 οὐς μὲν αἶρα ἠΐνεας, οἷς δὲ ὄρηια πιστὰ τελέσας,
 οὐδέ γε ταῖς ἰδίαις βυλαῖς τάδε πάντα ποιήσει,
 ἀλλὰ θεῶ μεγάλιοι πιθήσας δλόγμασιν ἑσθλοῖς.
 λαὸς δὲ αὖ μεγάλιο θεῶ πῶριναλλεῖ πλῶτω
 βεβριθῶς, χρυσῶ τε λιὰ ἀργύρῳ, ἠδέ τε κόσμῳ
 † πορφυροῖ, λιὰ γαῖα τελεσφόρος, ἠδέ θάλασσα
 τᾶν ἀγαθῶν πλῆθυσσα, λιὰ ἀρξονται βασιλῆες
 ἀλλήλοισι ποτέειρ, ἐπαμύοντες κακὰ θυμῶ.
 Ὁ φθόνος ὑπὸ ἀγαθῶν πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν,
 ἀλλὰ πάλιν βασιλῆες ἐθνῶν ἐπὶ, τῷ δέ τε γαῖαν
 ἀθροοὶ ὀρμήσονται, ἑαυτοῖς κῆρα φέροντες
 Σηπὸρ γὰρ μεγάλιο θεῶ, λιὰ φῶτας ἀρίστους
 πορθεῖν βυλήσονται, ὅπλινια γαῖαν ἱκονται,
 θύσσει πύκλω πόλεως μικροὶ βασιλῆες,
 τὸν θρόνον αὐτῶ ἑναστος ἔχωρ, λιὰ λαὸν ἀπειθῆ.
 καὶ ρὰ θεὸς φωνῆ μεγάλη πρὸς πάντα λαλήσει
 λαὸν ἀπάιδυστον, κενεόφρονα, λιὰ κέρσις αὐτοῖς
 εἴσεται ἐν μεγάλιο θεῶ, λιὰ πάντες ὀλθῶνται
 χερὸς ἀπ' ἀθανάτοιο, ἀπ' ἕρανόθεν ἢ πεισῶνται
 Ῥωμαῖαι πύρινοι, κατὰ γαῖαν λάμπαστες αὐγε
 ἤξονται μεγάλοι, λάμπασαι εἰς μέσον ἀνδρῶν.
 γαῖα δὲ παγγενέτειρα σαλσύσεται ἡμασι κείνοις,
 χερὸς ἀπ' ἀθανάτοιο, λιὰ ἰχθύες οἱ κατὰ πόντον.
 γαῖα δὲ θηρία γαίης, λιὰ σάσσα φῦλα πετεινῶν.
 γᾶσαι δὲ ἀνθρώπων ψυχὰι, λιὰ πᾶσα θάλασσα,
 φέξει ὑπ' ἀθανάτοιο προσώπῳ, λιὰ φόβος ἔσται

αἰ. πορφυ-
 ρεῖ.

Ηλιβάτῃς πορυφάσ τ' ὄρεωρ, βανύς τε πελώρωρ
 Ρήξει, κινάεόρ τ' ἔρεβος πάντεσσι φανείται.
 Ηέριαι δὲ φάραγγες ἐν ἔρεσιρ ὑψηλοῖσιρ
 Εἰσονται πλήρεις νεύωρ. ῥύσῃσι δὲ πέτραι
 Αἵματι, καὶ πεδίορ πληρώσει πᾶσα χαράδρα,
 Τείχεα δ' ὑπόϊντα χαμάδι ωεσέονται ἅπαντα
 Ἀνδρῶρ δυσμενέωρ, ὅτι τὸν νόμον ἔνι ἔγνωσαρ,
 Οὐδέ κέρισιρ μέγαλοιο θεῶ, ἀλλ' ἄφροσι θυμῶ
 Γάντες ἐφορμηθέντες ἐφ' ἰδρὸρ ἤρατε λόγχα.
 Καὶ κέριει πάντας πολέμω θεῶσ, ἠδὲ μαχαίρη,
 Καὶ πυρὶ, καὶ ὑετῶ τε κατακλύζοντι, καὶ ἔσαι
 Θεῶρ ἀπ' ἔρανόθεν, αὐτὰρ λίθος, ἠδὲ χάλαιζα
 Γολλή καὶ χαλεπή, θάνατος δ' ἐπὶ Τετραπόδι ἔσαι.
 Καὶ τότε γνώσονται θεῶρ ἄμβροτορ, ὃσ τάδε κέριει.
 Οἰμωγή τε καὶ ἀλαλαγμὸσ κατ' ἀπείρονα γαῖαιρ
 Ηξίται, ὄλυμνῶρ ἀνδρῶρ, καὶ πάντες ἀναυδοι
 Αἵματι λῶσονται. πίεται δὲ τὲ γαῖα καὶ αὐτὴ
 Αἵματος ὄλυμνῶρ, νορέσονται θηρία σαρκῶρ.
 Αὐτός μοι τάδε πάντα θεῶσ μέγας ἀνάοσ τε
 Εἶπε προφητῶσαι, τὰ δὲ τ' ἔσεται ἔνι ἀτέλεστα,
 Οὐδ' ἀτελσύτητα, ὅτι κεν μόνωρ ἐν φρεσὶ θεῶ.
 Ἀψυδορ γὰρ πνῦμα θεῶ πέλεται κατὰ νόσμον.
 Υἱὸ δ' αὖ μέγαλοιο θεῶ περὶ ναὸρ ἅπαντες
 τῶρ συσέ- Ησυχίωσ ζήσοντ' ὑφραϊνόμενοι ἐπὶ τότοισ,
 βῶρ συδαι Οἷσ δώσει ἠΐσῃσ, ὁ δεικαιοκέρτης τε μόναρχοσ.
 μονία, Αὐτοσ γὰρ σνεπάσειε μόνωσ, μέγάλωσ τε παρρασάσ,
Κύκλωσ

Ille sed immanes, excelsa cacumina, montes
 Rumpet, cæruleiq; Erebi domus ima patebit.
 Excelsis uerò putescant montibus antra,
 Plena cadaueribus: manabunt sanguine cautes,
 Omnia complebunt torrentia flumina campos.
 At muros omnes hominū, quibus improba mēs est,
 Vasta ruina trahet, quia legem iudiciumq;
 Nesciuere Dei magni: quin insipienter
 Hastas sacratam cuncti uibrastis in ædem.
 Omnes ergo Deus bello multabit, & ense,
 Igneq; & undanti pluuia: tum sulphur ab alto,
 Et lapis in densa perniceq; grandine, coelo
 Depluet, & leto perimentur quadrupedantes.
 Tum Deus æternus noscetur, qui facit illa.
 Fletus & immensam terram, clamorq; cadentura
 Replebit, tacitiq; omnes manante luentur
 Sanguine, nec tellus illa de strage cruorens
 Non bibet, explebitq; feras caro dilaniata.

Ipse mihi Deus hæc dedit omnia uaticinari,
 Magnus & æternus, qui quod uel mente reponit,
 Non fieri prorsus nequit, & contingere finem:
 Namq; Dei nescit mentiri spiritus orbi.

Interea magni proles secunda Tonantis
 Circum ædem uiuent, & letabuntur in illis:
 Namq; creator erit (qui iudicat omnia iuste,
 Omnia qui solus princeps regit) autor eorum.
 Solus enim præsens claudet munimine tutos,

Beatorum
 fœlicitas.

Ardens

Ardentiq̄, uelut muro, circundabit igne.
 Ergo urbes nullo bello, sedesq̄; tenebunt,
 Quando nulla manus belli premet: ipsa sed illos
 Aeterni armipotens defendet dextera sancti.
 Tunc omnes pariter fabuntur & insula, & urbes,
 Quanto illos adamet Deus immortalis amore,
 Omnia quippe quibus certent prodesse iuuando
 Auxilijs, coelum, rapidus sol, ipsaq̄; luna.

Hic uersus
 uidetur
 translati-
 cius.

At terra omniparens tremefiet tempore in illo.
 Tum dulci incipient meditari carmine laudes.
 Huc omnes, positis genibus, simul ore precemur
 Aeternum, magnumq̄; Deum, regemq̄; perennem.
 Ad sacra mittamus, solus quando ille potens est,
 Supremiq̄; Dei legem omnes excutiamus,
 Quae sola in toto pollet iustissima mundo.
 At nos aeterna errantes à lege Tonantis,
 Morte caducorum statuas, & signa uirorum,
 Numina facta manu, fatui ornabamus honore.
 Eia age diuino in populo per tecta domorum
 Suppliciter rerum oblectemus laude parentem,
 Arma per extensam relegentes hostica terram,
 Per septem longos annis uertentibus orbis,
 Peltas, & clypeos, galeas, diuersaq̄; tela,
 Tam multos arcus, hastas, celeresq̄; sagittas.
 Neu de querceto lignum scindatur ad ignem.

Sed satis est tandem: iam desine Græcia fastum,
 Utq̄; Deum aeternum magnumq̄; precere memeto.

Mitte

Κύνλωθ' ὡσεὶ τείχος ἔχωρ πυρὸς αἰθομένοιο.
 Ἀπόλεμοι δ' ἔσονται ἐν ἄστροισιν, ἢ δὲ ἐνὶ χώραις.
 Οὐ χεῖρ γὰρ πολέμοιο κακῆς, μάλα δ' ἔσεται αὐτοῖς
 αὐτὸς ὑπέρμαχος, ἀθάνατος, καὶ χεῖρ ἀγίοιο.
 Καὶ τότε δὴ νῆσοι πάσαι πόλεές τε ἐρέουσιν,
 ὅπποσον ἀθάνατος φιλέει τὸς ἀνδρας ἐκείνους,
 πάντα γὰρ αὐτοῖσιν συναγωνιᾶ, ἢ δὲ βοηθεῖ.
 Οὐρανὸς, ἠελίος τε θεήλατος, ἢ δὲ σελλίην,
 Γαῖα δὲ παγγενέτηρα σαλύσεται ἡμᾶσι κείνοις.
 Ἡδὴ ἀπὸ σωματῶν λόγον ἄξουσιν ἐν ὑμνοῖς
 Δοῦτε πεισύντες ἅπαντες ἐπὶ χθονὶ, λισώμεσθε
 ἀθάνατον βασιλῆα θεῶν μέγαν, ἀνυπόρτε,
 Γέμψωμεν πρὸς ναὸν, ἐπεὶ μόνος ἐστὶ διωάτης,
 Καὶ νόμον ἰψίσοιο θεῶν φραζώμεθα πάντες,
 ὅς τε διηαιότατος πέλεται πάντων κατὰ γαῖαν.
 Ἡμεῖς δ' ἀθανάτοιο ἑοῦ πεπλανημένοι ἡμεν, *al. τρέβουσε*
 Ἐργάτε χειροποίητα ἑσέβασμεθα ἄφρονι θυμῷ, *al. γόρᾶι-*
 εἰδώλων ξοαύωρ τε καταφθιμένοισιν ἀνθρώπων. *ρομεν.*
 Δοῦτε θεῶν κατὰ δῆμον ἐπὶ σωματέοσι πεισύντες,
 Τέρψωμεν ὑμνοῖσι θεῶν γενετῆρα κατ' οἴκους.
 Ἐχθρῶν ὄπλα ποιεζόμενοι κατὰ γαῖαν ἅπασαν,
 Ἐπὶ ἄχρονων μήνη πόριτε κλομένοισιν αὐτῶν,
 Γέλτας καὶ θυρεὸς, νόρυθας, παμποίνιλά τ' ὄπλα,
 Πολλὰ δὲ καὶ τόξων πληθὺν βελέων, ἑσέβασμεν τε. *f. διοράτωρ*
 Οὐδέ γὰρ ἐν δρυμῶ ξύλα νόψετε ἐς πυρὸς αὐγλήν, *τε.*
 Ἀλλὰ ἑσέβασμεν ἐλάϊς ὑπόρρηφονα παῦε φρονῶσα. *f. ἄλις.*
 Λίσσασθε δ' ἀθάνατον μεγαλήτορα, καὶ προσφύλαξαι,

Στείλον δὴ ἐπὶ τλήσει πόλιν τὸν λαὸν ἄβυλον,
ὅς τέ μιν ἐξ ὀσίης γαίης πέλεται μέγαλοιο.

καρομία. Μὴ νίνοι ναμαρίναρ ἀκύνητος γὰρ ἀμείνων.

24 Γάρδαλιρ ἐν ποίτης, μή τοι ναπὸρ ἀντιβολήτης.
Ἄλλ' ἀπέχεο, μή δ' ἰαχ' ὑπόρρηφανορ ἐν σήθεσι
Θυμὸρ ὑπόρρηφιαλορ σείλας πρὸς ἀγῶνα κραταιόρ,
καὶ δάλλυε θεῶ μέγαλῳ, ἵνα τῶνδε μετ' ἀχης.

25 Ὅπποτε λαὸν τῶτο τέλος αἴσιον ἤμαρ

Ἡξει ἐπ' ἀνθρώπων ἀγαθῶν μέγαλοιο πατάρχην.
Βασίλεια Γῆ γὰρ παγγενέτειρα βροτοῖς δώσει τὸν ἀριστορ

χριστοῦ. Καρπὸρ ἀπειρέσιον, σίτη, οἶνος, καὶ ἐλαία.

Ἄνταρ ἀπρανόθεν μέλιτος γλυκῶρ ποτὸρ ἡδύ,
Δένδρεά τ' ἀνδροδύων καρπῶρ, καὶ πῖονα μῆλα,

καὶ βόας, ἐπ' ἄρνῶν ἄρνας, αἰγῶν τε χιμάρῶν,

βηγῶν τε ῥήξει γλυκῶρ ἰσχυροῖο γάλακτος.

Γλήρεις δ' αὖτε πόλεις ἀγαθῶν, καὶ πῖονες ἀγροῖ

ἔσονται, ἔδδ' ἐμάχαιρα κατὰ χθονὸς, ἔδδ' ἐκλυσιμὸς

οὐδ' ἐβαρυστονάχουσα σαλεύσεται ἐν ἔτι γαῖα,

οὐ πόλεμος τ' ἔδδ' αὖ γε κατὰ χθονὸς αὐχμὸς ἔτ'
ἔσται,

οὐ λιμὸς, καρπῶν τε ναπορρήτειρα χάλαρα.

Ἄλλ' ἀμιν εἰρήνη μέγαλη κατὰ γαῖαν ἅπασαν,

καὶ βασιλεὺς βασιλῆϊ φίλος μέχρι τέρατος ἔσται

αἰῶνος, ποινὸρ τε νόμορ κατὰ γαῖαν ἅπασαν

ἀνθρώποις τελέσειεν ἐν ἕρανῳ ἀσβρόντι,

ἀθάνατος, ὅσα πέπρακται δειλοῖσι βροτοῖσι.

Ἄντος γὰρ μόνος ἐστὶ θεός, καὶ ἐν ἔστιν ἔτ' ἄλλος.

Ἄντος

Mitte & in hanc urbem populū cōsulta petentem,
 Qui de sacrata est magni tellure Tonantis.
 Ne Camarinam agita: nam præstat, non agitari.
 Pardalin è lecto, ne nanciscare malam rem.
 Comprime te, tumido neu tantum corde superbi,
 Vt nihil indubites durum certamen inire.
 Sed magnum uenerare Deum, quo participes hæc,
 Cum finem hoc capiet tempus fatale, diesq;
 Iudiciumq; Dei mortalia pectora magnum
 Aeterni, magno imperio cogente, subibunt.
 Nam terra omniparens fruges mortalibus almas
 Edet inexhaustas, olei, uiniq;, cibiq;.
 Dulciaq; ex alto cœlo rorantia mella,
 Arboreos fructus, nitidas pecudesq;, bouesq;,
 Agnos atq; agnas pingues, hoedosq; caprarum,
 Et niueo fontes erumpent lacte suaues.
 Oppida plena bonis & pingua culta uigebunt,
 Nec gladios metuet, nec belli terra tumultus,
 Nec tremefacta gemet nutanti pondere tellus.
 Nec bellum, nec erit sentorum squalor agrorum,
 Aut famis, aut fruges uastantis grandinis horror.
 Verum pax terris florebit in omnibus alta:
 Ad metasq; dati regem rex diliget æui,
 Communemq; Deus toto componet in orbe
 Aeternus legem, cœli qui sidera torquet,
 Qua quicquid facient mortales lance librabit.
 Nam solus Deus est, & nescit habere secundum.

Ipse hominum vires immanes igne cremabit.

Sed mea pectoribus uestris consulta tenentes,

Viuentem colite, & cultus uitate nefandos:

Confusumq; maris lectum fuge, adulteriumq;.

Enutri proprios natos, occidere noli.

Nam Deus æternus peccantes opprimet ira.

Tunc autem regnum tempus componet in omne

In cunctos homines, sancta cum lege piorum

Donauit gentem, queis terram pandere cunctis

Promisit, portasq; beatorum orbis, & omnem

Letitiam, mentemq; æternam, & gaudia semper

Duratura, ferent & thus, & munera larga

Omnibus ex terris ad magni fana Tonantis.

Nec uenturo hominũ generi domus ulla futura est,

Præter fidũ hominem quẽ dat Deus ad uenerandũ.

Namq; Deo dicent homines genitore creatum,

Omnes & campi, calles, & littora dura,

Et celsi montes & sæua fluenta profundi

Tunc pedibus dabunt faciles, remisq; meatus.

Pax etenim terram peragrabit summa bonorum,

Et gladios tollent afflati numine uates,

Vt qui iura dabunt, reges mortalibus æqui,

Diuitijs homines iustis magnisq; fruuntur,

Quippe Dei q̄a iudiciũ ipsum, erit imperiũ ipsum.

Ad eccle-
siam.

Gesti leta puella, tibi nam gaudia semper

Duratura dedit cœli terræq; creator,

In te habitaturus: tibi lux æterna manebit:

Cumq;

Αὐτὸς καὶ πνεὶ φλέξειεν χαλεπὸν μένος ἀνδρῶν.
 Ἀλλὰ πατασσύσαντες ἐμὰς φρενίας ἐν γῆθεισι,
 Φύγετε λατρείας ἀδίκης, τῷ ζῶντι λάτρουε. 26
 Μοιχείαν πεφύλαξο, καὶ ἀνέριτου ἄρσενος σύνλυον.
 Τίλιν δ' ἰλίαν γένναρ παίδων ἴσφε, μηδὲ φονεύσης.
 Τοῖς ἧ γὰρ ἀθάνατος νεχολώσεται, ὅς κεν ἀμαρτήσῃ.
 Καὶ τότε δ' ἐξεγορεῖ βασιλῆιον εἰς αἰῶνας,
 Γάτας ἐπ' ἀνθρώπων ἅγιον νόμον ὅππότε ἔδωκεν,
 Εὐσεβέσι, τοῖς πᾶσι ὑπέχετο γαῖαν ἀνοίξειν,
 Καὶ νόμον τε πύλας μακάρων, καὶ χαρμάτα πάντα,
 Καὶ νομὴν ἀθάνατον, αἰώνιον σύφροσύνην τε,
 Γάτας δ' ἐν γαίης λίβανον καὶ δῶρα πρὸς οἴκους
 Οἴσσει μέγαλοιο θεῷ, καὶ ἔσεται ἄλλος
 Οἶκος ἐπ' ἀνθρώποισι, καὶ ἔσομεν οἱσι πυνθέσθαι,
 Ἀλλ' ὁρῶ δῶκε θεὸς πιστὸν ἀνδρα γοραίρειν, 27
 Υἱὸν γὰρ καλέσει βροτοὶ μέγαλοιο θεοῖο,
 Καὶ πᾶσαι πεδίοιο τέβδοι, καὶ τρηχέες ὄχθαι,
 Οὐρεὰ θ' ὑψήεντα, καὶ ἀργαία κύματα πόντου,
 Εὐβοτα δὲ καὶ σὺ πλοτα ἔσεται ἡμασι κείνοισι.
 Γᾶσα γὰρ εἰρήνη ἀγαθῶν ἐπὶ γαῖαν ἰνεῖται.
 Ρομφαῖαν δ' ἀφελᾷσι θεῷ μέγαλοιο προφήται.
 Αὐτοὶ γὰρ κριταὶ τε βροτῶν, βασιλεῖς τε δίκαιοι.
 Ἔσται δὲ καὶ πλοτος ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος.
 Αὕτη γὰρ μέγαλοιο θεῷ κέρισι ἔσεται ἀρχή.
 Εὐφραύθητι νόρη, καὶ ἀγάλλοιο, σοὶ γὰρ ἔδωκεν πρὸς τίλιν ἐκ
 Εὐφροσύνην αἰῶνος, ὅς ἔρανὸν ἐκτίσει καὶ γλήν. κλησίαν.
 Ἐρ σοὶ δ' οἰκήσει, σοὶ δ' ἔσεται ἀθάνατον φῶς.

28 Ἐν δὲ λύκοι τε λύαι ἄρνες ἐν ἔρεσιρ ἄμμισ ἐδονταὶ
 Χόρτον, παρδάλεές τ' ἐρίφοις ἅμα βοσκῆσονται,
 Ἀρηῖοι σὺν μόχοις νομάδες αὐλιθήσονται,
 Σαρνοβόρος τε λέων ἄχυρον φάγει ἐν φάτνῃ ὡς βῆς,

* f. ἐχίδ- καὶ παῖδες μάλα νήπιοι ἐν δισμοῖσιρ *
 νας. Ἐξοσιρ. † τωρὸν γὰρ ἐπὶ χθονὶ θῆρα πῆοῆσει.

f. πηρὸς, καὶ βρεφέεσι δρᾶνοντες ἅμα σφίσι νοιμήσονται.

f. θεοῦ. κ' ἐν ἀδινῆσσιρ. χεῖρ γὰρ † τινέρι εἶσετ' ἐπ' αὐτῆς.

Σῆμα δέ σοι ἐρέω, μάλ' ἀριφραδέες, ὡς τε νοῆσαι

Ἡνίκα δὴ πάντων τὸ τέλος γαῖῃφι γυῖνται,

Ὅπποτε κεν ῥομφαῖαι ἐν ἔρανῶ ἀσδρόντι

Ἐννύχια ὀφθῶσι πρὸς ἑσπέραρ, ἠδὲ πρὸς ἠῶ,

Αὐτίκα λύαι κωνιορτὸς ἀπ' ἔρανῶθεν προφέρηται

Γρὸς γαῖαν ἅπασαν, λύαι οἱ σέλας ἠέλοιο

Ἐκλείψει κατὰ μέσον ἀπ' ἔρανῶ, ἠδὲ σελίῳνης

Ἀπτινές προφανῶσι, λύαι ἄψ' ἐπὶ γαῖαν ἵνονται, (ῥαι,

Αἱμαῖι καὶ σαγόνεσι, πετρῶν δ' ἀπὸ σῆμα γυῖναι

Ἐν νεφέλῃ δ' ὄψεσθε μάχην περὶ τὴν τε λύαι ἰππῶν

Οἷα λιωνηγεσίῳ θηρῶν ὁμίχλησιρ ὁμοίῳ,

Τὸτο τέλος πολέμοιο τελείθεις ἔρανῶν οἰνῶν.

Ἀλλὰ χρῆ πάντας θύειρ μεγάλῳ βασιλῆϊ.

σιβύλλης Ταῦτα σοι ἀσσυρίης βαβυλώνεια τείχεα μακρὰ,

γυῖνος. Οἰσρομανῆς προλιποῦσα ἐς ἑλλάδα πεμπόμενον

29 Γᾶσι προφητῶσα θεῶ μνήματα θνητοῖς, (πῦρ,

Ὡς τε προφητῶσαι με βροτοῖς αἰνίγματα θεῶν,

καὶ καλέεσι βροτοῖς με καθ' ἑλλάδα πάντ' εἶδος ἄλ

Ἐξ ἔρυθρῆς γεγαῖαν ἀναιδέα, οἱ δὲ με κίρκης (λῆς,

Μηε

Cumq; lupis agni per montes gramina carpent,
 Permixonq; simul pardi pascentur & hœdi,
 Cum uitulis urfi degent, armenta sequentes,
 Carniuorusq; leo præsepia carpet uti bos,
 Et pueri infantes colubros in uincula mittent,
 Terrebitq; feras in terris debile corpus:
 Cum pueris capient somnos in nocte dracones,
 Nec ledent, quoniam Domini manus obtegit illos.

Signa tibi uerò dicam clarissima, per quæ
 Omnia cum terris sint perficienda uidebis.
 Cum uisi fuerint cœlesti stelli in oris
 Nocturni gladij, casus ad solis & ortus,
 Puluis & è cœlo terram descendet in omnem
 Protinus, & medio cursu lux aurea solem
 Deseret, & terram fulgenti lumine luna,
 Sanguineis guttis stillantibus, irradiabit,
 Signaq; saxa dabunt, & in alta prælia nube
 Cernetis peditumq; equitumq; sonantibus auris,
 Quali uenantes prædas clamore fatigant:
 Hanc finem belli faciet Deus incola cœli.
 Sed magno regi decet omnes sacrificare.

Hæc sunt, quæ moneo Assyria Babylone profecta, Sibyllæ ge-
 nus.
 In Græcos ignis missus, fanatica, cunctis
 Exponens diuina Dei præsignificata,
 Mortali ut generi diuina ænigmata pandam.
 Et tamen ex alia patria me Græcia dicit,
 Ex Erythra natam, positiq; pudoris. at illi

Matre ferent Circe, Gnosto me patre Sibyllam,
 Insanam, falsam: sed cunctis deniq; factis,
 Tunc recoletis me, neq; dixerit amplius ullus
 Insanam, magnam sed uatem numinis alti,
 Cui Deus ostendit quæcunq; parentibus idem
 Antè meis, & quæ fuerint, quæ sintq; futura,
 Omnia perdocuit, mentem ueracibus implens,
 Vt mortale genus (uenturaq; quæq; fuerunt,
 Pandens) admoneam. siquidem cum dilueretur
 Mundus aquis, cum uir solus probus exuperauit
 Quidã, quem per aquas uexit domus eruta syluis,
 Et pecudes, & aues, rursus impleretur ut orbis,
 Eius ego nurus, eius item de sanguine nata,
 Cui prima acciderunt, postrema ostensa fuerunt.
 Hac tenus ore meo uera omnia prodita sunt.

Hinc uide
 tur Janus
 (qui idem
 Noe fuisse
 perhibe-
 tur) appel-
 latus bi-
 frons.

LIBER QVARTVS.

De Deo, & diuersis regioni-
 bus ac insulis.

A Vdi gens Astæ nimis, Europæq; superba,
 Hæc quæ mellifono uerissima uaticinari
 Ore paro, nostro dictata à numine magno:
 Non oracla quidem dantis mendacia Phœbi,
 Quem dixere Deum, quem falso nomine uatis
 Vani appellarunt homines: sed numine magno
 De Deo. Flante Dei, quem nō hominum manus ulla dolauit,
 Mutis assimilem signis, saxoq; politis:

Nec